

2020

แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

ศุภลักษณ์ ศรีเดช
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

Part of the [Teacher Education and Professional Development Commons](#)

Recommended Citation

ศรีเดช, ศุภลักษณ์, "แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน" (2020).
Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD). 4304.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/4304>

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์และการพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทาง

การศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Guidelines for Chinese Curriculum administration of secondary schools
under the office of the basic education commissions

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Supervision and Curriculum Development
Department of Educational Policy, Management, and Leadership
FACULTY OF EDUCATION
Chulalongkorn University
Academic Year 2020
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียน
	มัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
โดย	น.ส.ศุภลักษณ์ ศรีเดช
สาขาวิชา	นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผัสสพวรรณ ถนอมพงษ์ชาติ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรารมณ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผัสสพวรรณ ถนอมพงษ์ชาติ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ดวงกมล บางขวด)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ศุภลักษณ์ ศรีเดช : แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (Guidelines for Chinese Curriculum administration of secondary schools under the office of the basic education commissions) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร. ผัสสรพรณ ถนอมพงษ์ชาติ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประชากรจำนวน 1,110 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 โรงเรียน และผู้ให้ข้อมูลจำนวน 15 คน เครื่องมือ คือแบบสอบถามและ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ Priority Need Index (PNI) และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีการปฏิบัติมากที่สุดในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นที่มีค่าสูงสุด คือด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ 1) โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูภาษาจีนประชุมวิเคราะห์หลักสูตรร่วมกัน 2) โรงเรียนควรจัดชั่วโมงให้ครูชาวจีนสอนทักษะฟัง-พูดให้ครูไทย 3) โรงเรียนควรจัดชั่วโมงการสอนให้ครูไทยและครูชาวจีนอย่างเหมาะสม 4) โรงเรียนควรจัดแผนการเรียนตามความสนใจของผู้เรียน 5) โรงเรียนควรขอความสนับสนุนสถาบันซึ่งจัดสำหรับหนังสือเรียนและอุปกรณ์ 6) โรงเรียนควรจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย 7) โรงเรียนควรสนับสนุนให้มีการนิเทศการสอนครูภาษาจีนและติดตามการประเมินผลการนิเทศ 8) โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6183383827 : MAJOR SUPERVISION AND CURRICULUM DEVELOPMENT

KEYWORD: Curriculum administration, Chinese Curriculum, Secondary Schools under the Office of the Basic Education Commissions

Supaluk Sridet : Guidelines for Chinese Curriculum administration of secondary schools under the office of the basic education commissions. Advisor: Asst. Prof. PHASPHAN THANOMPONGCHART, Ph.D.

This study had 2 aims. 1) To study the current states and the expectations for Chinese curriculum administration of secondary schools under the office of the basic education commissions. 2) To propose guidelines for Chinese Curriculum administration of secondary schools under the office of the basic education commissions. The population was 1,110 schools. The sample group was 285 school and 15 interviewees. A 5-point Likert scale questionnaire and semi-structure interviews were used as the research instrument. Data were analyzed for percentage, Priority Need Index (PNI) and content Analysis

The results revealed that regarding the current states of Chinese curriculum administration, the area with the highest average was curriculum analysis which was at a high level. Respecting the expectations for Chinese curriculum administration, the area with the highest average was curriculum analysis which was at a high level. The PNI results suggested that the area of providing facilities was the most needed. Guidelines for Chinese Curriculum administration of secondary schools under the office of the basic education commissions were 1) Schools should support Chinese teachers to meet and analyze things together 2) Schools should arrange schedules for Thai teachers to improve their Chinese speaking and listening skills with Chinese native teachers. 3) Schools should assign suitable schedules for both native Chinese and Thai teachers to teach Chinese 4) Schools should arrange plans for the organization of learning according to students interest 5) Schools should request the Confucius institute to support students with books and equipment 6) Schools should provide modern technology 7) schools should provide adequate supervision and evaluation for Chinese teachers and 8) schools should publicize for the Chinese programs curriculum.

Field of Study: Supervision and Curriculum
Development

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุดรุ่ง ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผัสสพรรณ ถนอมพงศ์ชาติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ท่านได้มอบคำแนะนำ คำปรึกษาและความปรารถนาที่ดี ทั้งในเชิงวิชาการ แนวคิดในการดำเนินชีวิตและมอบโอกาสให้แก่ผู้วิจัยมาตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. บุญมี เณรยอด อาจารย์ ดร. ดวงกมล บางชวด รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ และคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ประสิทธิประสาทความรู้ ให้คำแนะนำ และให้แนวคิดในการเรียน การทำงาน และการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือและนักวิชาการทุกท่าน ที่กรุณาใช้เวลาชี้แนะข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณคณะผู้อำนวยการ คณะรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และคณะหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนพี่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเพื่อนพี่น้องทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนมาโดยตลอด ขอขอบคุณอภิชาติ เลิศพินิจอมรกุล ผู้สนับสนุนและเป็นกำลังใจสำคัญในการทำวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ศุภลักษณ์ ศรีเดช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย	4
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ขอบเขตด้านประชากร.....	4
ขอบเขตด้านเนื้อหา	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
คำจำกัดความในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร	8
2. การบริหารหลักสูตร	11
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	34
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	38
ตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	95
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย	97
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	102
ประวัติผู้เขียน.....	116

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามของคณะผู้บริหารสถานศึกษา	39
ตารางที่ 2 ผลรวมสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	40
ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ.....	42
ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการเตรียมบุคลากร.....	45
ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการจัดครูเข้าสอน.....	47
ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการจัดแผนการเรียน.....	49
ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน	50
ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก.....	52
ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการนิเทศติดตามผล.....	55
ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร.....	56

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตชาวจีนโพ้นทะเลที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในประเทศไทยมีความต้องการดั้งเดิมที่จะให้บุตรหลานเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อรักษาภาษาจีนและวัฒนธรรมของบรรพบุรุษไว้และยังเป็นประโยชน์ต่ออนาคตในการทำงานที่ดีหลังจากนั้นจึงแพร่หลายไปยังชาวไทยซึ่งเริ่มตระหนักถึงความสำคัญและการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนให้แก่บุตรหลานอันทำให้การเรียนรู้ภาษาจีนเกิดความนิยมอย่างรวดเร็วในประเทศไทย ส่งผลให้โรงเรียนต่างๆ ในประเทศไทยล้วนแล้วแต่บรรจุหลักสูตรภาษาจีนไว้เป็นภาษาต่างประเทศ (ทิพวรรณ กำศิริมงคล, 2557)

ปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์ การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติมีความสำคัญมากกว่าในอดีตทั้งทางด้านการค้า การลงทุน การศึกษา การท่องเที่ยว การใช้ในชีวิตประจำวัน หน่วยงานและองค์กรทางการศึกษา จึงได้มองเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและภาษาจีนให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงและสอดคล้องกับบริบททางสังคม และความต้องการของสถานศึกษาซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายเป็นผู้เรียนทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา รวมถึงการศึกษาตามอัธยาศัยตั้งแต่ระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา การศึกษาภาคพิเศษ และอาชีวศึกษา (กฤษณา พัทธชานนท์และบัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2557)

รัฐบาลไทยจึงทำการร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างไทยกับจีน เพื่อการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือด้านการศึกษา เมื่อเดือนมิถุนายน 2552 โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของไทยได้ลงนามกับ รัฐมนตรีว่าการด้านวิชาการกระทรวงศึกษาธิการของจีนเพื่อแลกเปลี่ยน ทั้งด้านบุคลากร เช่น ครู นักเรียน นักศึกษาด้านความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งระดับโรงเรียน สถาบันอาชีวศึกษาและมหาวิทยาลัยรวมทั้งการฝึกอบรมและการวิจัยพัฒนา นอกจากนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้เจรจาหรือความร่วมมือกับสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ(HANBAN)เพื่อร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาจีน (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2555) นอกจากนี้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีก็ทรงสนใจและศึกษาภาษาจีนจึงก่อให้เกิดแรงบัลดาลใจแก่ประชาชนชาวไทยให้หันมาสนใจภาษาจีนเป็นอย่างมาก พระองค์ยังทรงส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยและการศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากการที่ทรงสนับสนุนการก่อตั้งสถาบันขงจื่อซึ่งเป็นสถาบันที่มีบทบาทในการเผยแพร่วรรณกรรมจีนรวมถึงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ด้วยพระวิริยะอุตสาหะในการเรียนภาษาจีนและการส่งเสริมความเจริญสัมพันธ์ไมตรีระหว่างไทย-จีน กระทรวงศึกษาธิการสาธารณรัฐประชาชนจีนจึงได้

ทูลเกล้าฯถวาย“รางวัลมิตรภาพภาษาและวัฒนธรรมจีน” (นริศ วศินานนท์, กมลพรรณ คุณูปการ และ สิริธร เบญจางคประเสริฐ, 2555)

ปัจจุบันโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนมีการเปิดแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนมาก สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำเป็นต้องมีการทดสอบความรู้ความสามารถก่อนเข้าสู่มหาวิทยาลัย สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติจึงมีการดำเนินการจัดสอบ GAT/PAT ซึ่งการสอบ GAT เป็นการทดสอบวิชาความถนัดทั่วไป (General Aptitude Test) คือการวัดศักยภาพในการเรียนมหาวิทยาลัยให้ประสบความสำเร็จ และการสอบ PAT เป็นการทดสอบวิชาความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ (Professional and Academic Aptitude Test) คือการวัดความรู้ที่เป็นพื้นฐานกับศักยภาพที่จะเรียนในวิชาชีพนั้นๆ ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นการจัดสอบเพื่อนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเข้ามหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการสอบ เพื่อลดความซ้ำซ้อนความยุ่งยากที่เชื่อมโยงกับการจัดสอบตามอัยยาศัยของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2558) จากผลการสอบวัดระดับความถนัดภาษาจีน (Pat 7.4) จากสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเป็นจำนวนมาก จากคะแนนเฉลี่ยเต็ม 300 แต่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เข้าสอบวัดระดับความถนัดทางภาษาจีน (Pat 7.4) ได้ผลคะแนนเฉลี่ยไม่เกิน 150 คะแนนเป็นส่วนใหญ่ในช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 2558-2562 โดยวิเคราะห์จากตารางดังนี้

คะแนนเฉลี่ยผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน									
วิชา/ปี	เต็ม	รอบ 1/2558	รอบ 2/2558	รอบ 1/2559	รอบ 2/2559	รอบ 1/2560	รอบ 2/2560	2561	2562
ความ ถนัดทาง ภาษาจีน Pat 7.4	300	82.33	87.70	85.52	99.12	88.14	104.27	92.73	98.07

แหล่งข้อมูล : กลุ่มงานสารสนเทศและเทคโนโลยีการทดสอบของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.), ปี 2558-2562

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าโดยรวมแล้วการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ในประเทศไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าใดนัก ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจัยที่เป็นอุปสรรคหลายด้าน ได้แก่ การขาดครูผู้สอน ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ การขาดหลักสูตรและนโยบายในการจัดการการเรียน การสอนภาษาจีนกลางที่ชัดเจนและดีเพียงพอและปัจจัยที่เกี่ยวกับความพร้อมของตัวผู้เรียนเอง (Nathan Xu, 2012) ซึ่งสอดคล้องกับ (ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข, 2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อ การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ผลวิจัยพบว่าการดำเนินงานในแต่ละด้านยังคงมี ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น ปัญหาผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาจีน ปัญหาในการใช้หลักสูตรแกนกลางฯ ปัญหาความไม่ ต่อเนื่องของการเปิดสอนภาษาจีนในแต่ละช่วงชั้นการศึกษา ปัญหาเรื่องสื่อการสอนที่ขาดแคลนและ ไม่ทันสมัย ปัญหาเรื่องจำนวนและคุณภาพของครูอาสาสมัครชาวจีนและปัญหาการขาด ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น

ด้วยสาเหตุนี้จึงควรย้อนกลับไปพิจารณาที่การบริหารหลักสูตรเนื่องจากการนำหลักสูตรไปใช้ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการบริหารหลักสูตรดังที่ (วัชรวลี วัชรวิงศ์ ณ อยู่ธยา, 2552) ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารหลักสูตร คือการจัดการและการดำเนินการการควบคุม ดูแล ส่งเสริมและ สนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่างๆ ในสถาบันการศึกษาตอบสนองต่อวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรโดยการบริหารการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่และมี ประสิทธิภาพสูงสุดซึ่งสอดคล้องกับ(สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการหลักสูตร (Curriculum Administration) เป็นการบริหารงานที่มีขอบข่าย กว้างขวางครอบคลุมหลายมิติ เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายและต้องอาศัยองค์ประกอบปัจจัย เกื้อหนุนต่าง ๆ มากมายเปรียบเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับ การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550 อ้างถึงใน สงกรานต์ เรื่องประทีป, 2559) ได้เสนอไว้ว่า การบริหาร หลักสูตรเป็นการนำกระบวนการบริหารมาประยุกต์ใช้ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการ เป็นการวางแผนการใช้หลักสูตรโดยจะต้องมีการเตรียมการ ล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและนำนวัตกรรมทางการศึกษา เข้ามาช่วย ซึ่งต้องดำเนินการตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนมีการนำหลักสูตรไปใช้การประชาสัมพันธ์ หลักสูตร การเตรียมความพร้อม การจัดทำโครงการสอน การตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียน การตรวจสอบ การยอมรับจากสังคม และการจัดโครงสร้างของหน่วยงาน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นดำเนินการ เป็นการนำหลักสูตรไปใช้ โดยการดำเนินการประชุมครูรวมถึง บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การปฐมนิเทศนักเรียน การจัดทำคู่มือครูและการจัดครูเข้า สอนรวมไปจนถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการประเมินผล เมื่อได้นำหลักสูตรไปใช้แล้วนั้นควรมีการจัดการประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตรว่า สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการบริหารหลักสูตรภาษาจีนและนำเสนอแนวทางในการบริหารหลักสูตรภาษาจีนให้โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนได้นำไปปรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างไร
2. แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน จำนวนทั้งสิ้น 1,110 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน จำนวน 285 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์

ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อจัดทำแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีน

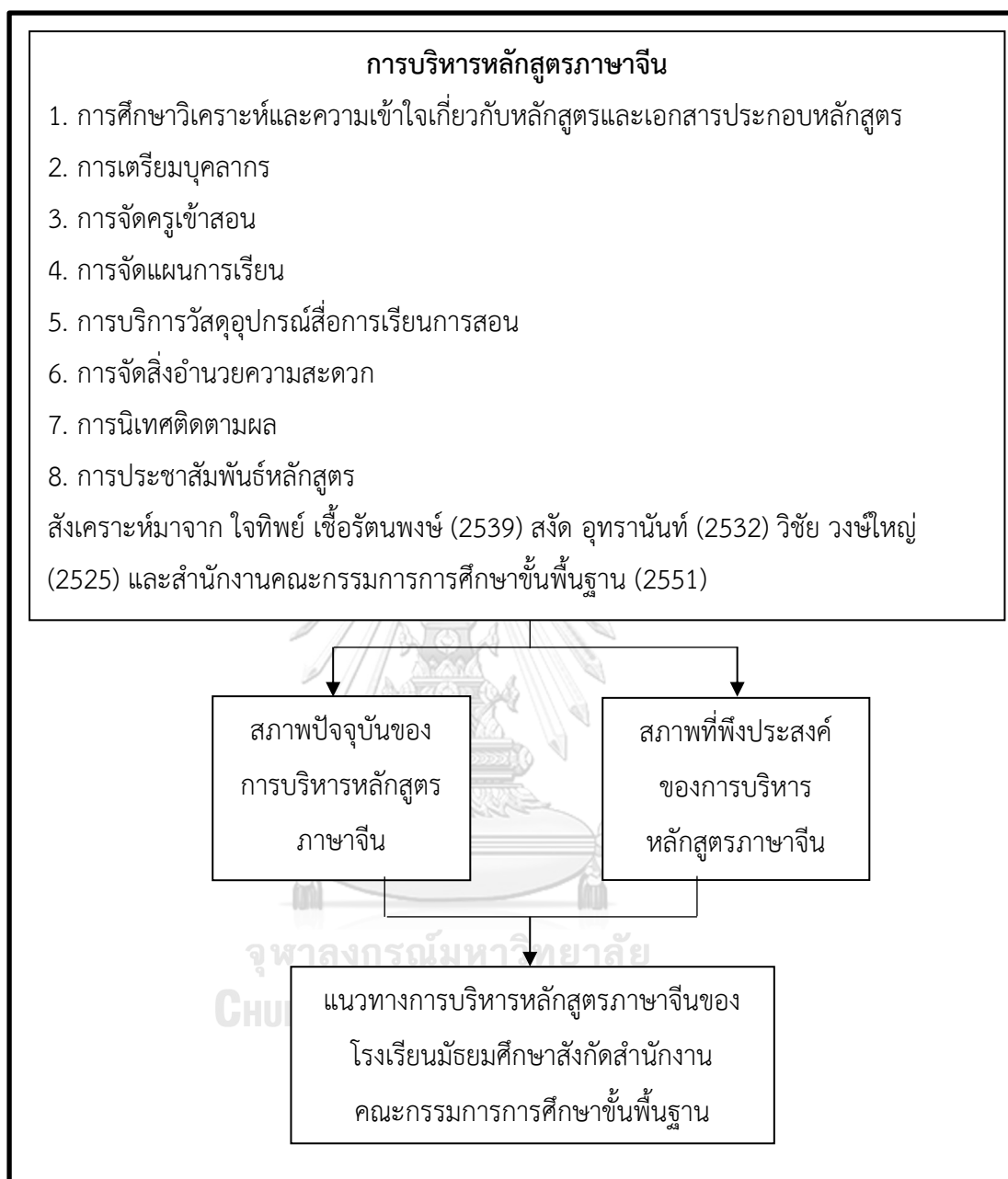
ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีคะแนนการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน(Pat7.4) สูงใน 3 ปีติดต่อกัน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ซึ่งได้จากการสังเคราะห์กรอบการบริหารหลักสูตรของ ของ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) สงัด อุทรานันท์ (2532) วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) จึงได้ขอบข่ายการบริหารหลักสูตรไว้ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร
2. การเตรียมบุคลากร
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดแผนการเรียน
5. การบริการวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน
6. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
7. การนิเทศติดตามผล
8. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

กรอบแนวคิดการวิจัย

คำจำกัดความในการวิจัย

การบริหารหลักสูตร หมายถึง การบริหารหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน โดยมีการปฏิบัติ 8 ด้าน ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร หมายถึง การร่วมกันวิเคราะห์และตรวจสอบหลักสูตรภาษาจีนเพื่อเป้าหมายที่ตรงกัน

2. การเตรียมบุคลากร หมายถึง การพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถและทักษะเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้แก่นักเรียนอย่างมีคุณภาพ

3. การจัดครูเข้าสอน หมายถึง การจัดครูเข้าสอนในรายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของครู

4. การจัดแผนการเรียน หมายถึง การจัดแผนการเรียนที่เหมาะสมกับหลักสูตรภาษาจีนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด

5. การบริการวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาจีนทุกชนิดที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ความสะดวกและช่วยเหลือครูในการใช้หลักสูตร

6. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การอำนวยความสะดวกในการจัดทำหรือจัดหาแหล่งวิชาการต่างๆเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนรวมถึงการใช้ประโยชน์จากบุคคลและอุปกรณ์ต่างๆ

7. การนิเทศติดตามผล หมายถึง การนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรภาษาจีนเพื่อใช้ในการควบคุมคุณภาพโดยใช้เทคนิควิธีการนิเทศการสอนที่หลากหลาย

8. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร หมายถึง การประชาสัมพันธ์หลักสูตรเพื่อชี้แจงให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาจีนมีความเข้าใจตรงกัน

หลักสูตรภาษาจีน หมายถึง หลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีนซึ่งมีผลคะแนนการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ในปี 2558-2562 คะแนนสูงติดต่อกัน 3 ปี

โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีแผนการเรียนภาษาจีนเพื่อนำไปใช้ในการบริหารหลักสูตรภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร

1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

1.3 ความสำคัญของหลักสูตร

2. การบริหารหลักสูตร

2.1 ทฤษฎีและหลักการบริหารหลักสูตร

2.2 ขอบข่ายการบริหารหลักสูตร

2.2.1 การศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ

2.2.2 การเตรียมบุคลากร

2.2.3 การจัดครูเข้าสอน

2.2.4 การจัดแผนการเรียน

2.2.5 การบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน

2.2.6 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

2.2.7 การนิเทศติดตามผล

2.2.8 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร

เมื่อกล่าวถึงความหมายของหลักสูตรซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ จึงมีการนิยามความหมายของหลักสูตรแตกต่างกันดังนี้

สุนทร โคตรบรรเทา (2553) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นแผนการปฏิบัติหรือเอกสารที่เขียนขึ้นโดยมียุทธวิธีเพื่อบรรลุเป้าหมายปลายทางที่พึงประสงค์

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร (Curriculum) มีรากศัพท์จากภาษาละตินว่า “race - course” หมายถึง เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่งขัน เนื่องมาจากเป้าหมายของหลักสูตรที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งอนาคต และในปัจจุบัน ความหมายของหลักสูตรหมายถึง มวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชา กลุ่มวิชา เนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรคือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายซึ่งเป็นแนวทางสำหรับจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้เขามีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวังไว้

Tyler (1971) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่าหลักสูตรเป็นสิ่งที่เด็กต้องเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีโรงเรียนเป็นผู้วางแผนและกำกับเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายของการศึกษาที่วางไว้ โดยมีโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ

Good (1972) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรคือกลุ่มรายวิชาที่จัดไว้อย่างมีระบบหรือลำดับวิชาที่บังคับสำหรับการจบการศึกษา หรือเพื่อรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหลักๆ

Saylor & Alexander (1974) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า เป็นแผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือจุดหมาย

Beauchamp (1981) ให้ความหมายหลักสูตรว่า เป็นแผนซึ่งประกอบด้วยประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในโรงเรียน

Oliva (1982) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรคือแผนงานหรือโครงการที่จัดประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียน ภายใต้การดำเนินงานของโรงเรียนและในทางปฏิบัติหลักสูตรประกอบด้วยจำนวนของแผนการต่างๆที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และมีขอบเขตกว้างขวางหลากหลายเป็นแนวทางของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต้องการ ดังนั้นหลักสูตรอาจเป็นหน่วย (Unit) เป็นรายวิชา (Course) หรือเป็นรายวิชาย่อยต่างๆ (Sequence of courses) แผนงานหรือโครงการทางการศึกษาดังกล่าวนี้อาจจัดขึ้นได้ทั้งในและนอกชั้นเรียนหรือโรงเรียน

Glatthorn (1987) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงแบบแผนที่สร้างเพื่อเป็นแนวทางการเรียนรู้ ซึ่งโรงเรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน

Lunenberg and Ornstein (2004) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า เป็นแผนการปฏิบัติหรือเอกสารที่เขียนขึ้นโดยมียุทธวิธีเพื่อบรรลุเป้าหมายปลายทางที่พึงประสงค์

จึงสรุปได้ว่า หลักสูตรหมายถึง แผนงานที่ใช้จัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน โดยโรงเรียนเป็นผู้วางแผนและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรจำเป็นต้องเข้าใจองค์ประกอบของหลักสูตรเพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายซึ่งหลักสูตรประกอบด้วยหลายส่วนจึงมีการกำหนดองค์ประกอบไว้หลากหลายดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรทำให้ผู้ใช้หลักสูตรทราบแนวทางในการนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร พอสรุปจากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้ที่ผ่านหลักสูตรจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญเพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางและขอบเขตในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียน

2. เนื้อหา (Content) หมายถึง เนื้อหาประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการตั้งแต่การเลือกเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนลำดับเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งการกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสม

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) หมายถึง การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ (การจัดทำวัสดุหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารหลักสูตร แผนการสอน และแบบเรียน ฯลฯ), การจัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและสิ่งแวดล้อม (การจัดโต๊ะเก้าอี้, ห้องเรียนวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน, จำนวนครู และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ), การดำเนินการสอน

4. การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) หมายถึง การหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่มากนักน้อยเพียงใดและอะไรเป็นสาเหตุ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ว่าหลักสูตรต้องมีองค์ประกอบครบทั้งสี่ส่วน คือ จุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์, เนื้อหา/ประสบการณ์, วิธีการจัดประสบการณ์/วิธีสอนและการประเมินผล

Taba (1962) ได้กล่าวว่า หลักสูตรควรมีองค์ประกอบ 4 ประการด้วยกัน คือ

1. วัตถุประสงค์ซึ่งอาจเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรหรือวัตถุประสงค์รายวิชา
2. เนื้อหาวิชาและจำนวนคาบการเรียนการสอนของแต่ละวิชา
3. กระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรม
4. การประเมินตามวัตถุประสงค์

Tyler (1971) ได้สรุปองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร 4 ประการคือ

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่โรงเรียนต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผล
2. ประสบการณ์ทางการศึกษาที่โรงเรียนจะจัดประสบการณ์อะไรบ้างที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุ

ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

3. วิธีการจัดประสบการณ์โรงเรียนจะจัดประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร

4. วิธีประเมินเพื่อตรวจสอบจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้และจะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนบรรลุ

จุดมุ่งหมายนั้นๆแล้ว

จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย, เนื้อหา, กระบวนการจัดการเรียนการสอน, และการประเมินผล ทั้งนี้ไว้เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้ โดยโรงเรียนเป็นผู้วางแผนเพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนเพื่อให้ได้ผลลัพธ์อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน จึงมีการนิยามความสำคัญของหลักสูตรไว้หลากหลายดังนี้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้ให้ความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอนเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประพจน์ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม

Saylor and Alexander (1974) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบเพื่อการบรรลุจุดประสงค์ทางการศึกษาอย่างกว้างองค์ประกอบเหล่านี้ ประกอบด้วย การวางแผนเพื่อการจัดโปรแกรมของโอกาสการเรียนรู้ภายในขอบเขตของหลักสูตร(Curriculum Domain) หรือ การวางแผนกลุ่มของโอกาสในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของการศึกษา แบบการเรียนการสอน (Instructional modes) คือ การนำแบบหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุผลตามแผนที่วางไว้และระเบียบวิธีการประเมินผล (Evaluative procedures) คือ การวัดผลประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยให้ผู้วางแผนและผู้ใช้ปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น

จึงสรุปได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญ เปรียบเสมือนกรอบแบบแผนที่มีความหมายและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความสามารถและประพจน์ ตามที่กำหนดไว้

2. การบริหารหลักสูตร

2.1 ทฤษฎีและหลักการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรเป็นการวางแผนเตรียมองค์ประกอบของการบริหารหลักสูตรในด้านต่างๆเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ จึงมีการนิยามทฤษฎีและหลักการบริหารหลักสูตรไว้หลากหลายดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรมีความสำคัญต่อการวางแผนงานวิชาการเป็นการจัดระบบข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนควบคุมดูแลเพื่อส่งเสริมการใช้หลักสูตร

Taba (1962) ได้กำหนดในหลักการบริหารหลักสูตรไว้ ซึ่งมีองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ ได้แก่ 1. จุดประสงค์ 2. เนื้อหาวิชา 3. กระบวนการเรียนการสอน 4. การประเมินผลซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่

1. วิเคราะห์สภาพ ปัญหา ความต้องการและความจำเป็นต่างๆของสังคมรวมทั้งศึกษาพัฒนาการของผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนธรรมชาติของความรู้เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์

2. กำหนดจุดประสงค์ของการศึกษาโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 เป็นหลักการในการพิจารณา

3. คัดเลือกเนื้อหาวิชาที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของสังคมโดยคัดเลือกมาให้เรียนเฉพาะที่ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

4. จัดระเบียบลำดับและขั้นตอนของเนื้อหาวิชาที่คัดเลือกมา

5. คัดเลือกประสบการณ์เรียนรู้โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และวิธีสอนแบบต่างๆเป็นแนวทาง

6. จัดระเบียบลำดับและขั้นตอนของประสบการณ์การเรียนรู้

7. ประเมินผลเป็นขั้นที่จะทำให้ทราบว่าพัฒนาหลักสูตรประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด

8. ตรวจสอบความคงที่และความเหมาะสมในแต่ละขั้นตอนโดยตรวจสอบตามแนวของคำถามที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ 8.1) เนื้อหาวิชาที่จัดขึ้นเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์หรือไม่ 8.2) ประสบการณ์การเรียนรู้ได้ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์หรือไม่ 8.3) ประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีความเหมาะสมเพียงใด

Tyler (1971) กำหนดหลักเกณฑ์การบริหารหลักสูตรไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. สถานศึกษาควรแสวงหาจุดประสงค์ทางการศึกษาว่ามีอะไรบ้าง

2. จัดประสบการณ์ทางการศึกษาที่สามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

3. มีขั้นตอนในการกำหนดประสบการณ์จากข้อที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

4. มีหลักการและเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพของประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อที่จะตัดสินใจการบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

Saylor and Alexander (1974) ได้ให้ความหมายทฤษฎีและหลักการบริหารหลักสูตรว่า Curriculum Planning หมายถึง กระบวนการสร้างหลักสูตร ตามแนวคิดในรูปแบบสิ่งที่คาดหวัง Curriculum Development หมายถึง การสร้าง Curriculum Materials สื่อต่างๆ ที่ใช้ในการสอน ซึ่งไม่ใช่การวางแผนหลักสูตร

Curriculum Improvement หมายถึง การปรับปรุงหรือการวางแผนหลักสูตรที่เป็นเป้าประสงค์สรุปสูตรทั่วไปสำหรับการบริหารหลักสูตรแต่ละวิชามีดังนี้

1. ใช้การพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดหรือตัดสินว่าจะสอนวิชาอะไร
2. ใช้เกณฑ์บางอย่างในการเลือกเนื้อหาสำหรับกลุ่มผู้เรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
3. วางแผนวิธีการสอนที่เหมาะสมและใช้วิธีการดังกล่าวเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในเนื้อหาที่เลือกมาเรียน

จึงสรุปได้ว่าหลักการบริหารหลักสูตร เป็นการวางแผนหลักสูตรเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยจุดประสงค์ เนื้อหา การจัดการเรียนการสอน การประเมินผล ซึ่งเป้าหมายของหลักสูตรต้องสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของผู้เรียนและสังคม

2.2 ขอบข่ายการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรมีองค์ประกอบหลายด้านที่สำคัญและควรปฏิบัติให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) สังต์ อุทรานันท์ (2532) วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) จึงได้ขอบข่ายการบริหารหลักสูตรซึ่งมีองค์ประกอบ 7 ด้าน ดังนี้

2.2.1. การศึกษาวิเคราะห์และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ

การศึกษาวิเคราะห์และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ มีความสำคัญต่อการลำดับเนื้อหา กิจกรรมให้สอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางและเพื่อจัดทำวัสดุสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีนโดยควรให้ครูภาษาจีนมีส่วนร่วมในการประชุมในทุกๆ เทอมหรือโรงเรียนควรมีเครือข่ายกับศูนย์ขงจื่อเพื่อขอความสนับสนุนเรื่องหลักสูตรภาษาจีนซึ่งมีนักวิชาการได้นิยามความสำคัญของการศึกษาวิเคราะห์และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆไว้ดังนี้

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) ได้กล่าวถึง การวิเคราะห์และตรวจสอบหลักสูตรว่ามีจุดประสงค์เพื่อดูความชัดเจนของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ ความกระชับชัดของคำชี้แจง คำอธิบายสาระสำคัญแนวปฏิบัติต่างๆ ของหลักสูตร นอกจากนั้นจะดูความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตร ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรม ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใดมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจริงหรือไม่ รวมทั้งความหวังของสังคมได้สะท้อนเข้ามาอยู่ในส่วนใดของตัวหลักสูตรความซับซ้อนของเนื้อหาสาระมีมากน้อยเพียงใด สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ รายละเอียดต่างๆ ที่ปรากฏในหลักสูตรนั้นสามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้จริงตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ รวมทั้งบุคลากรและสิ่งอื่นๆ อย่างยิ่งครูผู้สอน ผู้บริหาร งบประมาณการบริหาร สนับสนุนการใช้หลักสูตรได้ตามจุดประสงค์ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ที่ได้กล่าวไว้ว่าจุดมุ่งหมายของการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน และ การแสดงออก สามารถใช้ภาษาจีน ในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมจีน เพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิดและวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย-จีนด้วย ภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน

วิชย วงษ์ใหญ่ (2554) กล่าวว่า โรงเรียนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่แท้จริงคืออะไร มีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและชุมชนอย่างไร โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในเรื่องการวางแผนและนโยบาย การเตรียมบุคลากร การจัดสรรงบประมาณ และการจัดหาวัสดุประกอบหลักสูตรรวมทั้งแหล่งข้อมูลต่างๆ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า เอกสารหลักสูตรมีความชัดเจน สมบูรณ์ทันสมัยชี้แนวทางในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2556) ได้กล่าวว่า ครูต้องทำความเข้าใจ หลักสูตรและออกแบบบทเรียนโดยบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ และค่านิยมทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถของผู้เรียน จุดประสงค์ การเรียนรู้ที่เรามุ่งหวังเพื่อการพัฒนาจะเกิดผลลัพธ์ใน 3 ลักษณะได้แก่ ความรู้ทางภาษา ทักษะและ สมรรถนะ และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ซึ่งขยายความโดยสังเขปได้ดังนี้

ความรู้ทางภาษา

1. รู้และเข้าใจการออกเสียง – รู้พยัญชนะและสระในรูปสัทอักษรพินอิน พร้อม เปรียบเทียบกับอักษรจีน สามารถประสมพยัญชนะกับสระได้ รู้และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่องและ การเปลี่ยนเสียงการแยกแยะเสียง สามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเสียง ตัวอักษร และความหมายได้ รู้ว่าภาษาจีนมีเสียงวรรณยุกต์ 4 เสียง และเสียงเบา 1 เสียง เมื่อเข้าใจหลักการ เบื้องต้นเช่นนี้จึงสามารถใช้เป็นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนในขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับได้ จนสามารถออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ รวมทั้งออกเสียงด้วยทำนองเสียงและ น้ำหนักเสียงเพื่อสื่อสารความหมายพิเศษได้

2. รู้ตัวอักษรและคำศัพท์ - รู้ตัวอักษรและคำศัพท์โดยเริ่มจากส่วนที่ใช้บ่อยใน ชีวิตประจำวัน สามารถจำและอ่านตัวอักษรจีนและคำศัพท์ สามารถแยกแยะเสียงอ่าน รูป และ ความหมายของตัวอักษรจีนรู้เส้นขีดและลำดับขีดของตัวอักษรจีน รู้เส้นขีดพื้นฐานและเส้นขีดพิเศษที่ ใช้บ่อยของตัวอักษรจีน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับคำศัพท์ รู้ตัวอักษรเดี่ยวและอักษร ประสมรู้หมวดคำและส่วนประกอบของตัวอักษรจีน รู้วิธีประกอบตัวอักษรและโครงสร้างของตัวอักษร เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบทต่างๆ เรียนรู้และเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่ๆ จากเรื่องใกล้ตัวและ เรื่องราวในชีวิตประจำวันจนถึงเรื่องในสังคมกว้างและข้ามสาระวิชา สามารถเลือกใช้คำศัพท์เพื่อ

สื่อสารและสื่อความหมายในหัวข้อต่างๆ ในระดับประถมศึกษาควรรู้จักตัวอักษรประมาณ 200 ตัว คำศัพท์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องประมาณ 500-600 คำ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรรู้และใช้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1,000 คำ และ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรรู้และใช้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1,500 คำ

3. รู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ - รู้และเข้าใจหน้าที่ของคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เพราะคำศัพท์แต่ละคำจะสื่อความหมาย และทำหน้าที่ต่างกัน เมื่อนำมาเรียงกันตามหลักไวยากรณ์จึงจะสื่อความหมายได้ครบถ้วนและกว้างขึ้น ผู้เรียนจึงต้องรู้และเข้าใจหน้าที่ของคำได้แก่ คำนาม ลักษณะนาม สรรพนาม บุพบท สันธาน คุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำกริยา กริยาช่วย การซ้ำคำกริยาและรู้ลำดับของคำโครงสร้างและรูปประโยคที่ใช้บ่อย ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธประโยคคำถาม ประโยคอุทาน ประโยคเปรียบเทียบ ประโยคความรวมประเภทต่างๆ ที่ซับซ้อนขึ้นเป็นลำดับในบริบทต่างๆ รวมทั้งไวยากรณ์อื่นๆ ที่เป็นแบบแผนสำหรับการสื่อสารที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีทางภาษา เพราะเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์และความหมายของคำเหล่านั้นแล้ว ไวยากรณ์จะเป็นส่วนที่จัดเรียงคำลงในลำดับตามหน้าที่ที่ถูกต้องของคำนั้นๆ เพื่อสื่อความหมาย

ทักษะทางภาษา

1. มีสมรรถนะทางภาษา - เข้าใจและสามารถใช้ทักษะการสื่อสารที่คล่องแคล่วขึ้น เป็นลำดับตามวัยและประสบการณ์ที่สั่งสม ได้แก่ การทักทาย ออลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย อวยพร เชื้อเชิญ แนะนำสอบถาม เตือน เล่าเรื่อง อธิบาย บรรยาย แสดงอารมณ์ความรู้สึก ท้าทาย ความคิดเห็น สนทนาโต้ตอบพูดคุยเกี่ยวกับการใช้ชีวิต - การเรียน - สถานการณ์ - ประเด็นทาง สังคมและ วัฒนธรรม

2. เข้าใจและสามารถใช้ประเด็นสนทนาจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน สู่เรื่องไกลตัว เช่น ข้อมูลส่วนตัว งานอดิเรก ครอบครัว โรงเรียน ชีวิตการเรียน การดำเนินชีวิตในสังคม สภาพแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี ประเด็นเกี่ยวกับสังคม ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เรื่องในอดีต - ปัจจุบัน - อนาคต

3. เข้าใจและสามารถสื่อความหมายตรงตัวและความหมายแฝง จับใจความสำคัญใช้ภาษากายหรือสิ่งของเพื่อช่วยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เขียนความเรียงและขัดเกลาภาษาได้อย่างเหมาะสม

ความรู้และเข้าใจทางวัฒนธรรม

รู้และเข้าใจวัฒนธรรมจีน และสามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย เช่น ขนชาติ บุคคลสำคัญ เทศกาล ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ศรัทธามารยาท อาหาร การละเล่น สิ่งประดิษฐ์ วิถีชีวิตในอดีตและปัจจุบัน ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ระบอบการปกครอง และความเป็นไปต่างๆ ที่สะท้อนถึงความเป็นชนชาติและวัฒนธรรมจีน

ไพฑูรย์ นันตะสุนต์ (2557) กล่าวถึงการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรว่าเป็นการแยกแยะหลักสูตรให้เห็นองค์ประกอบย่อย โดยมุ่งหวังให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาและพฤติกรรมซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของแต่ละรายวิชารวมถึงการกำหนดสัดส่วนน้ำหนักความสำคัญของเนื้อหา และพฤติกรรมพึงประสงค์

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารในฐานะผู้นำการใช้หลักสูตรจะต้องทำให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรโดยสามารถทำได้หลายวิธีเช่น เรียกประชุมชี้แจงหรือจัดบรรยาย อบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับความรู้ทางด้านหลักสูตรและแนวทางการปฏิบัติตลอดจนการประชุมเชิงปฏิบัติในการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

สถาบันขงจื้อเส้นทางสายไหมทางทะเล (2562) ได้กล่าวว่า สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International หรือ Hanban : ฮั่นป๋าน) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลจีนที่รับผิดชอบในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศต่างๆได้ก่อตั้งสถาบันขงจื้อขึ้นซึ่งจะเป็นองค์กรที่ดำเนินการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อสนองความต้องการของประชาชนทั่วโลกในการเรียนภาษาจีนและวัฒนธรรมจีน โดยไม่แสวงหาผลกำไร ส่วนห้องเรียนขงจื้อจะจัดตั้งอยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่ง Hanban จะจัดส่งอาจารย์สอนภาษาจีนและอาจารย์อาสาสมัครชาวจีนไปสอนในสถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยและโรงเรียนมัธยมศึกษา

Morrison, Ross และ Kemp. (2004 อ้างถึงใน ว่าที่ ร้อยตรีสาณรุักษ์ พองวาริน, 2552) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้เป็นการประเมินความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายและเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ โดยเนื้อหาสาระรายวิชาเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ต้องมีการเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนให้เหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียน

จึงสรุปได้ว่า การศึกษาวิเคราะห์และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆเป็นสิ่งจำเป็น โดยผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนศึกษาหลักสูตรเพื่อชี้แจงทั้งด้านความรู้ ทักษะ และค่านิยมทางวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้เรียนและชุมชน รวมทั้งเนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การวัดและประเมินผล ให้เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันและปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายของวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2. การเตรียมบุคลากร

การเตรียมบุคลากรมีหลากหลายรูปแบบในการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพในการใช้หลักสูตรโดยการให้ครูภาษาจีนเข้ารับการฝึกอบรม เช่น ให้ครูชาวจีนอบรมภาษาจีนแก่ครูไทยที่

สอนภาษาจีนเป็นต้น การสัมมนา ศึกษาต่อ และควรคัดเลือกบุคลากรจากความเชี่ยวชาญโดยมีนักวิชาการได้ให้คำนิยามของความสำเร็จในการเตรียมบุคลากรไว้ดังนี้

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) กล่าวว่า การอบรมผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ต้องคำนึงและต้องกระทำอย่างรอบคอบ นับแต่ขั้นเตรียมการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นที่นำมาใช้ในการวางแผน และวิธีการฝึกอบรมบุคลากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการใช้หลักสูตรซึ่งจะมีความแตกต่างในความพร้อมของการใช้หลักสูตร โรงเรียนในตัวเมืองขนาดใหญ่ย่อมมีความพร้อมหลาย ๆ ด้านมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ในชนบท และบุคลากรฝ่ายต่างๆ เช่น ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ครู กลุ่มผู้สนับสนุน การสอน รวมทั้งผู้ปกครอง วิธีการอบรมระยะเวลาที่ใช้ในการอบรม และงบประมาณที่ใช้วิธีการฝึกอบรมจะแตกต่างกันไปตามกลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องวิธีการอบรมจะมุ่งเน้นเกี่ยวกับ นโยบาย เจตนารมณ์ของหลักสูตร การจัดงบประมาณ และบริการสนับสนุนการใช้หลักสูตรและการสอนวิธีการที่ใช้ส่วนมากจะเป็นการประชุมชี้แจงสาระสำคัญและแนวทางการปฏิบัติเป็นต้น ส่วนวิธีการที่ใช้กับครูผู้สอนส่วนมากจะมุ่งเน้นการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพราะการที่จะเข้าใจหลักสูตรจนสามารถปฏิบัติการสอนได้นั้นต้องลงมือฝึกปฏิบัติจริงจึงจะเห็นภาพรวมและเกิดความมั่นใจในการสอน นอกจากนั้นครูควรให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ทราบผลของการอบรม โดยให้ผู้อบรมได้มีส่วนร่วมวางแผน การแก้ไขปัญหา และตัดสินใจ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผลของการพัฒนาหลักสูตรดำเนินไปสู่การปฏิบัติจริงได้มากขึ้น รูปแบบการพัฒนาบุคลากรจะต้องใช้การนิเทศทั้งแบบกลุ่มและเป็นรายบุคคลโดยแนะนำการสอน (Coaching) การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม และจะต้องได้รับการประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อปรับปรุงการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ สถานศึกษาควรกำหนดขั้นตอนการเตรียมและพัฒนาบุคลากร ดังนี้

1. มอบหมายให้มีคณะทำงานด้านการเตรียมบุคลากรซึ่งต้องดำเนินงานและมีบทบาทในเรื่องนี้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง
2. ประเมินความต้องการความจำเป็นในการเตรียมบุคลากรและวางแผนการพัฒนาบุคลากรให้เป็นรูปธรรม ทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว
3. ดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามแผนซึ่งอาจดำเนินการได้ในหลายลักษณะ เช่น ประชุม สัมมนา การอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน โดยเฉพาะเน้นการพัฒนาครูผู้สอนซึ่งเป็นตัวจักรที่สำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ครูจะต้องสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรและควรเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสม สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้การนำหลักสูตรไปใช้ บรรลุเป้าหมาย
4. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีชมรมหรือศูนย์รวมความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

5. ส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสเข้าอบรม แลกเปลี่ยนความรู้อย่างต่อเนื่องผู้บริหารจะต้องเป็นที่ปรึกษาของครูในกรณีที่มีปัญหาทางด้านวิชาการหรือบริหารจัดการ และควรจัดให้มีการประชุมเพื่อ แก้ปัญหา ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแสวงหาวิธีการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

ไพบูลย์ แจ่มพงษ์ (2542 อ้างถึงใน เข้มเพชร ประดับศรี, 2554) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาครูประจำการให้มีความรู้ความสามารถ และ ทักษะเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนอย่างมีคุณภาพ ไว้ดังนี้ ควรจัดให้มีแผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งแผนระยะสั้น ระยะยาวและแผนประจำปี ให้เป็นไปตามความต้องการและความรับผิดชอบของหน่วยงานเจ้าสังกัด เช่น จัดให้ครูเข้ารับการอบรมอย่างน้อย 2 ปีต่อครั้ง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิสัยทัศน์ เทคนิค ทักษะ และ การใช้เทคโนโลยี โดยควรจัดให้มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาใน 6 รูปแบบ ได้แก่ การส่งเสริมเพื่อให้ครูได้เรียนรู้ด้วยตนเอง การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ การจัดกิจกรรมทางวิชาการ และ การแลกเปลี่ยนครูอาจารย์ระหว่างสถาบันฝึกหัดครูกับสถานศึกษา

ศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชียจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551 ก : 98 อ้างถึงใน อุไรวรรณ ปฐมบุรณ์, 2556) กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ ควรดำเนินการดังนี้

1. โรงเรียนรัฐบาลที่สอนภาษาจีนคัดเลือกครูชาวไทยที่สอนภาษาจีนได้อย่างมีคุณภาพเพียงพอต่อความต้องการ พร้อมทั้งสร้างความมั่นคงในหน้าที่การงาน โดยการบรรจุในตำแหน่งอัตราที่เหมาะสมและเพิ่มเงินเดือนครูผู้สอน
2. มีการพัฒนาครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดอบรมเทคนิคการสอน ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ
3. จัดหาครูอาสาสมัครชาวจีนที่มีคุณภาพจำนวนพอเหมาะอย่างต่อเนื่องมากกว่าที่ผ่านมา
4. จัดทุนการศึกษาให้กับครูที่มีผลงานดีสำหรับศึกษาต่อในประเทศไทยหรือประเทศจีนเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศและกำลังใจผู้สอนภาษาจีนให้ดีขึ้น

Norman (1990) ได้กล่าวว่า นักวางแผนหลักสูตรควรจะต้องเตรียมผู้สอนให้มีทักษะ ความสามารถ ความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเป็นคนที่มีคุณภาพ เช่น สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้มีความสามารถในการสื่อสารได้ รวมทั้งเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อสิ่งที่ดีเกิดขึ้นได้ เป็นต้น ดังนั้นการเตรียมบุคลากรเป็นงานที่มีความสำคัญมากก่อนที่จะนำหลักสูตรใดไปใช้ ควรจะได้มีการให้ความรู้หรือชี้แจงให้ผู้ที่จะใช้หลักสูตรมีความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัด การประเมินผล ผลตามหลักสูตรที่ได้จัดทำขึ้น การเตรียมบุคลากรเพื่อการใช้หลักสูตรนี้จะยังมีความสำคัญและเป็น

ภาระหนักมากถ้าหากหลักสูตรที่จัดทำขึ้นมาใหม่นั้นเป็นหลักสูตรซึ่งมีความแตกต่างจากหลักสูตรเดิมโดยสิ้นเชิง

Golstein (1993) ได้กล่าวว่าการฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติของบุคคลซึ่งจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

สรุปได้ว่าการเตรียมบุคลากรเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญและกระทำอย่างต่อเนื่อง ควรประเมินความต้องการจำเป็นของบุคลากรและพัฒนาตามแผนที่วางไว้โดยส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้เข้ารับการอบรมเทคนิคการสอนภาษาจีน ประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและธรรมกับชาวจีน สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนได้รับทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้การบริหารหลักสูตรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2.3. การจัดครูเข้าสอน

การจัดครูเข้าสอนควรจัดให้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนและควรแบ่งชั่วโมงการสอนอย่างเหมาะสมเพื่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนที่ดีต่อผู้เรียนโดยมีนักวิชาการได้นิยามความสำคัญของการจัดครูเข้าสอนไว้ดังนี้

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอน หมายถึง การจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาและกลวิธีการใช้บุคลากรอย่างเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและประสบการณ์ รวมทั้งสามารถพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ และมีความรับผิดชอบต่องานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กำหนดครูสอนภาษาจีนไว้ว่าครูควรมีทักษะครบทั้ง 4 ด้านคือ สามารถพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาจีนได้ถูกต้องตามหลักภาษาจีนเป็นอย่างดี และเข้าใจวัฒนธรรมจีนเป็นอย่างดี

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้กล่าวถึง การจัดครูเข้าสอนว่า ครูมีบทบาทอย่างมากต่อการเรียนรู้ของเด็กและหลักสูตรจะบรรลุจุดหมายหรือไม่อยู่ที่ครูเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นครูต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อเหตุการณ์ในสังคมอยู่เสมอ เพื่อจัดประสบการณ์เรียนของเด็กให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอน คือ ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่เหมาะสมโดยพิจารณาความรู้ความสามารถ ความถนัด หากมีการจัดครูผู้สอนที่จบในสาขาวิชาที่ตรงกับวิชาที่สอนจะเป็นผลดีที่สุดต่อผู้เรียน ซึ่งต้องมีการเตรียมบุคลากรก่อนทำการสอนโดยการประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อชี้แจงให้เข้าใจในหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้องก่อนเปิดภาคเรียน

Ma Xiao Ling (2013 อ้างถึงใน จินตนา วิเศษจินดา, 2560) ได้กล่าวว่า ครูควรเตรียมความพร้อมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ครูจะต้องจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมและสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็น รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียงเพลง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมและสื่อการเรียนรู้ให้พร้อมต่อการเรียนการสอนนับเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้ภาษาจีน นอกจากนี้ ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน และสามารถเลือกวิธีการสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา อีกทั้งครูผู้สอนจะต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ทฤษฎี แนวคิด วิธีการสอนใหม่ๆ ในปัจจุบัน ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร/วิชาที่ตนเองสอน เพื่อสามารถเลือกเนื้อหา กิจกรรม และวิธีสอนที่จะนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจถึงยุทธศาสตร์ชาติ/แผนการศึกษาแห่งชาติที่ต้องการให้ผู้เรียนเติบโตขึ้นอย่างไรในสังคม และจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนตอบสนองนโยบายของชาติ สร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและยั่งยืน

จึงสรุปได้ว่า การจัดครูเข้าสอนเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกสรรหาครูที่เหมาะสมมาทำหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียน ดังนั้นผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรบริหารจัดการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ความถนัดในด้านนั้นๆ เพื่อให้การสอนและการปฏิบัติงานตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนจัดบรรยากาศการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมเพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม

2.2.4. การจัดแผนการเรียน

การจัดแผนการเรียนที่ดีควรจัดแผนการเรียนตามความสนใจและความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้ควรมีการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนอย่างเท่าเทียมกันและจัดจำนวนนักเรียนกับครูผู้สอนและชั่วโมงการเรียนภาษาจีนให้เหมาะสมจึงมีนักวิชาการได้นิยามความสำคัญของการจัดแผนการเรียนไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) โรงเรียนต้องจัดทำแผนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของนักเรียนโดยการจัดทำแผนการเรียนต้องมีครบทั้งวิชาบังคับ วิชาเลือกและวิชาเลือกเสรีอย่างมีจุดหมาย

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้กล่าวว่าการจัดแผนการเรียนที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ เจตคติเพื่อนำไปพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น โดยกำหนดวิชาที่ทุกคนจำเป็นต้องเรียนมีลักษณะดังนี้

1. มีสัดส่วนของรายวิชาตามความต้องการของผู้เรียนครบทุกคน

2. มีวิชาวร่วมที่ทุกคนต้องเรียน เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาทางด้านภาษาและวิชาทางด้านสังคมศึกษา เป็นต้น

3. มีช่วงเวลาให้ครูวางแผนการเรียนร่วมกับผู้เรียน

4. มีการแนะแนวผู้เรียน

พัชรี สว่างทรัพย์ (2536, อ้างถึงใน Zeng Aiping, 2560) ได้กล่าวถึงการจัดแผนการเรียนไว้ว่า การจัดแผนการเรียนและโปรแกรมการเรียนควรจัดทำไว้ให้ครบทุกภาคเรียนและหลากหลายแผนการเรียนในแต่ละสาขาวิชาเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เลือกเรียนตามความสนใจ

จึงสรุปได้ว่า การจัดแผนการเรียนถือเป็นส่วนหนึ่งของขอบข่ายการบริหารหลักสูตรโดยโรงเรียนควรจัดแผนการเรียนที่หลากหลายและเหมาะสมกับหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด

2.2.5. การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่ดี คือการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้และใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนให้หลากหลายและสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ทันต่อความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ยังควรสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อีกด้วยโดยมีนักวิชาการให้คำนิยามความสำคัญของการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ที่ได้กำหนดการใช้สื่อเพื่อการเรียนการสอนภาษาจีนไว้ว่าการใช้สื่อ ICT (Information Communication Technology) เพื่อการติดต่อสื่อสารข้อมูลข่าวสารโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนรู้สามารถนำสถานการณ์เสมือนจริงมาประกอบในบทเรียนได้ เช่น ห้องLapทางภาษา การชมภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ต การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต การคุยกับเพื่อนชาวจีนผ่านโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ต การฝึกฟังเสียงผ่านซีดี ดีวีดี เป็นต้น

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) ได้กล่าวว่าการบริการวัสดุหลักสูตร ได้แก่เอกสาร หลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนทุกชนิดที่จัดทำขึ้นเพื่อความสะดวกและช่วยเหลือครูให้สามารถใช้หลักสูตรได้อย่างถูกต้อง งานบริการหลักสูตรจึงเป็นภารกิจของหน่วยงานส่วนกลางซึ่งมีหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตร จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานส่วนกลางซึ่งผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องดำเนินการบริหารและบริการสื่อหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ถึงมือผู้ใช้ในโรงเรียนแต่ละแห่งอย่างครบถ้วนและทันกำหนด

สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2555) กล่าวถึงการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนว่า ผู้บริหารควรมีบทบาทในการบริหารวัสดุอุปกรณ์การศึกษา ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องวางแผนการดำเนินการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์การศึกษา ดังนี้

- 1.1 การจัดหา ได้แก่ การจัดซื้อ การจัดจ้าง การทำเอง การแลกเปลี่ยน การเช่า
- 1.2 การควบคุมได้แก่การจัดทำบัญชีพัสดุ การจดทะเบียนครุภัณฑ์ การเบิกจ่าย การยืมการดูแลบำรุงรักษา การตรวจสอบและรายงาน
- 1.3 การจำหน่าย ได้แก่การขาย การแลกเปลี่ยน การโอน การแปรสภาพหรือการทำลาย การจำหน่ายเป็นสูญ การลงจ่ายออกจากบัญชีหรือทะเบียน

2. ผู้บริหารควรร่วมกำหนดแผนการจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์การศึกษาไว้ในแผนระยะกลาง 3 ปี รวมทั้งแผนปฏิบัติการ 1 ปี โดยเน้นถึงความจำเป็นประหยัดและเกิดผลประโยชน์ สูงสุดในการใช้งาน

3. ผู้บริหารควรเน้นให้ผู้สอนและผู้เรียนผลิตวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาขึ้นใช้ประกอบการเรียนการสอนโดยใช้วัสดุราคาถูกและหาได้ง่ายในท้องถิ่น ชุมชน เพื่อให้ผู้เกิดความภูมิใจและมีประสบการณ์ตรงจากการทำอุปกรณ์การศึกษา

4. ผู้บริหารควรแต่งตั้งคณะกรรมการแลกเปลี่ยนพัสดุกับส่วนราชการหรือเอกชนหรือขอบริจาคพัสดุจากหน่วยงานเอกชน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์จากหน่วยเอกชนที่ไม่ใช้แล้วแต่สามารถนำไปให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติหัดพิมพ์อย่างง่ายได้ เพราะบางหน่วยงานเอกชนใช้คอมพิวเตอร์ในระดับสูงทันสมัยในการบริหารสำนักงานเป็นต้นโดยเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็นต่อหัวหน้า

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2555) ได้กล่าวถึง การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอนไว้ว่า ผู้บริหารควรจัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ไว้ให้พร้อมสำหรับ บริการแก่ครู จัดระบบการผลิต การยืม การเก็บรักษา การซ่อมแซมให้ทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งควร สำนวความต้องการใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ สำหรับการจัดการเรียนรู้ที่ เพื่อใช้เป็น ข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนดำเนินการต่อไป และจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการจัดบริการวัสดุ หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ซึ่งนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารจำเป็นต้อง จัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ปรับปรุงแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมสำหรับบริการ ซ่อมแซมอาคารสถานที่ ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้กล่าวว่าหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้กับผู้สอนแต่ละรายวิชา ต้องช่วยกันทำรายการเสนอผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเพื่อพิจารณาขอตั้งงบประมาณ กรรมการจะช่วยกันพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสมอำนวยการสถานศึกษา ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องคอยควบคุมดูแลให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามโครงการที่วางไว้

Jin Jie Ming (2010 อ้างถึงใน จินตนา วิเศษจินดา, 2560) ได้กล่าวถึง สื่อการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. การใช้สื่อวัสดุ

1.1 การใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนตัวอักษรจีนและการทบทวนคำศัพท์เก่าและการสอนคำศัพท์ใหม่ สามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน

1.2 การใช้บัตรภาพในการสอนคำศัพท์ หรือทดสอบการจำคำศัพท์ของผู้เรียน

2. การใช้สื่อมัลติมีเดีย

การใช้สื่อเพื่อเปิดโลกทัศน์ให้กับผู้เรียน เช่น การดูวิดีโอเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสอนการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารและการปฏิบัติตนในสังคมที่มีวัฒนธรรมหลากหลายได้อย่างถูกต้อง การดูวิดีโอวิวัฒนาการของตัวอักษรจีน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาประวัติศาสตร์อักษรจีน เพิ่มความสามารถในการจำคำศัพท์ของผู้เรียน

3. การใช้เทคนิคต่างๆ ในการเรียนการสอน

การใช้เกมการแข่งขันเป็นสื่อ เช่น การแข่งกันวาดภาพเพื่อใบ้คำศัพท์ การเล่นเกมเปิดภาพสลับและแข่งความเร็วในการตอบ การใช้เทคนิคลบบคำศัพท์ที่สอนในกระดานดำเมื่อใกล้จบคาบให้ครูทวนคำศัพท์ให้ผู้เรียนโดยการลบบคำศัพท์ออกจากประโยคและให้ผู้เรียนเติมคำในช่องว่างที่ลบบนั้น ทำอย่างนี้จนลบบออกหมดทั้งกระดาน

จึงสรุปได้ว่า การบริการวัสดุหลักสูตรนั้น ผู้บริหารจะต้องวางแผนในการจัดหาวัสดุหลักสูตรและจัดสรรงบประมาณสำหรับบริการวัสดุและสื่อการเรียนการสอนโดยศึกษาจากความต้องการจำเป็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนให้ครูสามารถผลิตวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้จัดการเรียนการสอนได้เพื่ออำนวยความสะดวกและช่วยเหลือครูในการใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนมีทั้งรูปแบบ สื่อวัสดุ สื่อมัลติมีเดีย และเกมการแข่งขันภาษาจีน

2.2.6. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตร

การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ คือการจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังควรจัดสถานที่ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนโดยควรจัดให้มีห้องเรียนภาษาโดยเฉพาะ ห้องสมุดสำหรับกลุ่มสาระและควรมีหนังสือที่หลากหลายด้วยจึงมีนักวิชาการให้คำนิยามความสำคัญของการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตรไว้ดังนี้

รุจิรี ภู่อาระ (2551) ได้กล่าวว่า การจัดสิ่งแวดล้อมอาคารสถานที่ควรจัดให้เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่นจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศให้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน สะอาด สะดวก ปลอดภัย เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ที่ได้กำหนดการใช้สื่อเพื่อการเรียนการสอนภาษาจีนไว้ว่าการใช้สื่อ ICT (Information Communication Technology) เพื่อการ

ติดต่อสื่อสารข้อมูลข่าวสารโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการสอน และเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนรู้สามารถนำสถานการณ์เสมือนจริงมาประกอบในบทเรียนได้ เช่น ห้อง Lap ทางภาษา การชมภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ต การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต การมีอินเทอร์เน็ตไร้สาย การคุยกับเพื่อนชาวจีนผ่านโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ต การฝึกฟังเสียงผ่านซีดี ดีวีดี เป็นต้น

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) กล่าวถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตร คือการบริการห้องสอนวิชาเฉพาะบริการเกี่ยวกับห้องสมุด สื่อการเรียนการสอน บริการเกี่ยวกับเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลและการแนะแนว เป็นต้น ผู้บริหารโรงเรียนควรอำนวยความสะดวกในการจัดทำหรือจัดหาแหล่งวิชาการต่างๆรวมถึงการใช้ประโยชน์จากบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ที่อยู่ภายนอกโรงเรียนอีกด้วย

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2555) ได้กล่าวถึงมาตรฐาน ห้องเรียนห้องปฏิบัติการไว้ว่ารูปร่างของห้องปฏิบัติการควรเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีสัดส่วนของด้านกว้างต่อด้านยาวประมาณ 1.0 : 1.2 และไม่มีส่วนที่เป็นมุมอับหรือมีเสาของอาคารเรียนอยู่กลางห้องพื้นของห้องปฏิบัติการ ควรต้องเรียบไม่มีรอยต่อที่ทำให้สะดุดได้ วัสดุที่ใช้ทำพื้นห้องไม่ลื่นและดูดซับน้ำได้และควรเลือกใช้สีทาพื้นห้องที่เหมาะสมโดยไม่เน้นสีเข้มหรือสีอ่อนมากเกินไปพื้นที่ ปฏิบัติการภายในห้องปฏิบัติการควรจัดให้มีพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมต่างๆที่ประกอบด้วย บริเวณสาธิต บริเวณที่ต้องใช้น้ำระหว่างปฏิบัติการบริเวณทำกิจกรรมกลุ่ม บริเวณจัดเก็บสิ่งของเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์และสารเคมีและบริเวณที่ใช้เตรียมงานเพื่อปฏิบัติการในการเรียนการสอนจริง ขนาดของห้องปฏิบัติการต้องเหมาะสม กับจำนวนนักเรียนและระดับช่วงชั้นเรียน รวมถึงการจัดครุภัณฑ์ใน ห้องปฏิบัติการควรจัดไว้ในบริเวณที่สะดวกต่อการนำไปใช้ในห้องปฏิบัติการโดยคำนึงถึงความสะดวก รียบร้อยและสวยงาม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2556) ได้กล่าวถึงแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาจีนว่าเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนที่กระทรวงศึกษาธิการไทยจัดทำขึ้น โดยการสนับสนุนของกระทรวงศึกษาธิการจีน โดยมีแหล่งเรียนรู้ที่สามารถใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาได้หลายรายการทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ดังนี้ ห้องสมุดโรงเรียน, ห้อง Lap ทางภาษา, ห้องสมุดหมวดวิชา, มุมภาษาจีน, ห้องศูนย์การเรียนรู้ (Self-access), สถานที่ทำการต่างๆ ทั้งภาครัฐภาคเอกชน และรัฐวิสาหกิจ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ท่าอากาศยาน, ร้านหนังสือ ศูนย์หนังสือ ฯลฯ, สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ, สถานทูตประเทศจีน, องค์การระหว่างประเทศ, สถาบันขงจื่อ

จึงสรุปได้ว่าการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร เป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพมากขึ้น ผู้บริหารจะต้องวางแผนและจัดสรรงบประมาณในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตรภาษาจีน นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานทางภาครัฐที่สนับสนุนแหล่ง

เรียนรู้ภาษาจีนเพื่อเพิ่มทักษะทางภาษามากขึ้น เช่น การบริการห้องสอน ห้องสมุด สื่อการเรียนการสอน เครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล และการแนะแนว สถานที่ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน เป็นต้น

2.2.7. การนิเทศติดตามผลและประเมินผลการใช้หลักสูตร

การนิเทศติดตามผลและประเมินผลการใช้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ คือการนิเทศติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ โดยการนิเทศควรมีหลากหลายรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมต่อวัตถุประสงค์จึงมีนักวิชาการให้คำนิยามความสำคัญของการนิเทศติดตามผลและประเมินผลการใช้หลักสูตรไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่า การนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรเป็นกระบวนการสำคัญที่สถานศึกษาใช้ในการควบคุมคุณภาพโดยใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการติดตาม เช่น การตรวจเยี่ยมและการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน การเสนอแนะ(Coaching) การตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ การบันทึกผลหลังการสอน การประเมินผลสมรรถนะทางการเรียน เป็นต้น สถานศึกษาควรจัดให้มีแผนนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบดำเนินการให้กระบวนการนิเทศเป็นวัฒนธรรมในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาบนพื้นฐานความเป็นกัลยาณมิตรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันและยอมรับการเปลี่ยนสถานภาพระหว่างการเป็นผู้นิเทศและเป็นผู้รับการนิเทศซึ่งจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ควรดำเนินการดังนี้

1. ร่วมกันกำหนดความต้องการในการรับการนิเทศ หรือกำกับ ติดตาม เพื่อเฝ้าระวังมิให้คุณภาพการจัดทำและใช้หลักสูตรเกิดปัญหาอุปสรรคและส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียน
2. สร้างความเข้าใจและเจตคติเกี่ยวกับการนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรในเชิงบวกแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาว่ามิได้เป็นกระบวนการจับผิดแต่เป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือเพื่อให้การใช้หลักสูตรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
3. กำหนดข้อตกลงเพื่อการขับเคลื่อนการนิเทศติดตามร่วมกันและมีแผนการดำเนินการอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม
4. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการให้มี การนิเทศ ติดตาม อย่างเป็นระบบครบวงจรทั้งในระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและครอบคลุม

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศกำกับดูแลการใช้หลักสูตรไว้ว่า การนิเทศกำกับดูแลจะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการใช้หลักสูตรซึ่งผู้บริหารจะต้องสร้างความสัมพันธ์และความเชื่อถือกับผู้สอนจัดโอกาสให้ผู้สอนได้เข้ามาเป็นกรรมการบริหารหลักสูตรเพื่อดำเนินการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่ผู้สอนต้องการพัฒนา การจัดประชุมปฏิบัติการ การฝึกอบรมการวางแผนปฏิบัติการสำหรับปรับปรุงการจัดการศึกษาภายหลังการฝึกอบรมโดยร่วมมือกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรดังนี้

1. การวางแผนหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยโปรแกรมการศึกษาของแต่ละสาขาวิชาซึ่งมีรายละเอียด เกี่ยวกับการวางแผนการสอน การระบุขอบข่ายการใช้ทรัพยากร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การประเมินผลการเรียนการสอน ความรับผิดชอบของคณะกรรมการแต่ละสาขาวิชา และการปรับปรุงการวางแผนหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ

2. การส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักสูตร กระตุ้นให้ผู้สอนปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านกายภาพและบรรยากาศที่กระตุ้น ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทางวิชาการและทักษะทางสังคม การกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ควรดำเนินการตามขั้นตอนของการสร้างความตระหนัก การสำรวจความต้องการเพื่อสร้างข้อผูกพัน การวางแผนการฝึกอบรมและการนำผลจากการวางแผนไปปฏิบัติเพื่อให้ได้ตามแนวคิดและหลักการที่เปลี่ยนแปลง

3. ระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้บริหารจะต้องทำการสำรวจ สังเกต เพื่อให้ทราบว่าผู้สอนแต่ละคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในระดับใด ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นฐานข้อมูลสำหรับออกแบบโครงการฝึกอบรมผู้สอนระหว่างการใช้หลักสูตรการจัดหาทรัพยากรสนับสนุน รวมทั้งกระตุ้นการรับรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง จนกระทั่งการรับรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของผู้สอนอยู่ในระดับใกล้เคียงกับ การใช้หลักสูตรก็จะเป็นไปตามคาดหวังของหลักสูตร

4. ร่วมกับผู้สอนเพื่อแก้ปัญหาบทบาทของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรกับการนิเทศ กำกับดูแลการใช้หลักสูตรจุดเน้นควรเป็นผู้แยกแยะ คัดแยกปัญหามากกว่าการแก้ปัญหาเพราะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรควรจะเน้นการแก้ปัญหาโดยคณะกรรมการและพยายามสร้างความเข้าใจให้ผู้สอนว่าปัญหาการใช้หลักสูตรคือโอกาสที่จะมอบบางสิ่งบางอย่างในแนวทางอื่นที่ดีกว่าและเป็นประโยชน์กับผู้เรียน

5. การประเมินผล ควรมีการกระตุ้นให้ผู้สอนเห็นความสำคัญของการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินหลักสูตรการประเมินการเรียนการสอนควรมองภาพกว้าง เช่นบันทึกการสอนมีคุณภาพมากน้อยเพียงใดการจัดทำข้อสอบที่ได้มาตรฐาน ความอิสระคล่องตัวในการดำเนินงาน การจัดการทรัพยากรการจัดซื้อจัดหาผลผลิตของหลักสูตรคือผู้เรียนรวมทั้งผลกระทบด้านอื่นๆ ถ้าคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้บริหารสามารถสังเกตและบันทึกภาพรวมทั้งหมดของระบบการบริหารหลักสูตรที่สถานศึกษาก็จะเป็นส่วนกระตุ้นและสร้างความรู้ความเข้าใจให้ผู้สอนเกี่ยวกับการประเมินตนเองในการใช้หลักสูตร

จึงสรุปได้ว่า การนิเทศกำกับดูแลการใช้หลักสูตรจะต้องดำเนินการไปพร้อมกับการใช้หลักสูตร โดยผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการนิเทศและสร้างความสัมพันธ์อันดีแก่ครูผู้สอน ควรให้

ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการใช้หลักสูตรและมีการอบรมพัฒนาทักษะครูผู้สอน เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.8. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน

การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชนควรมีรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อชี้แจงให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาจีนมีความเข้าใจตรงกันจึงมีนักวิชาการให้คำนิยามความสำคัญของการประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชนไว้ดังนี้

เสริมวิทย์ ศุภเมธี (2540: 157-159 อ้างถึงใน ศศิธร แก้วรักษา, 2552) ได้เสนอวิธีประชาสัมพันธ์ภายในและภายนอกโรงเรียนจะต้องดำเนินการดังนี้ การประชาสัมพันธ์ภายในโรงเรียน

1. จัดเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานเดินหนังสือเพื่อให้ทุกคนภายในโรงเรียนลงชื่อรับทราบเรื่องต่างๆ จากฝ่ายบริหาร
2. จัดเจ้าหน้าที่ติดต่อสอบถามรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน
3. ในระดับสายวิชา มอบหมายให้หัวหน้าสายวิชาเป็นศูนย์กลางการติดต่อสื่อสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสายวิชาที่รับผิดชอบแล้วประชาสัมพันธ์ให้ครู-อาจารย์ในสายวิชาได้ทราบ
4. จัดทำแผ่นประกาศไว้ใกล้ๆ กับโต๊ะลงชื่อของครู-อาจารย์เพื่อให้ครู-อาจารย์ได้รับทราบเวลามาลงชื่อทำงาน
5. จัดทำเอกสารสื่อสิ่งพิมพ์เผยแพร่
6. จัดให้มีการประชุมประจำทั้งในระดับสายวิชาและในระดับโรงเรียน
7. มีการประชุมนักเรียนอยู่เสมอเพื่อชี้แจง เสนอแนะ ฝึกอบรมให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามและแจ้งข่าวสารต่างๆ ให้นักเรียนทราบ
8. จัดกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนโดยให้ครูได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนในฐานะที่ปรึกษาและควบคุมดูแลกิจกรรมนั้น
9. จัดให้มีกล่องสำหรับแจ้งเรื่องราวต่างๆ และรับความคิดเห็นจากนักเรียน
10. จัดชั่วโมงโฮมรูม (Home room) ขึ้นทุกวันศุกร์เพื่อเปิดโอกาสให้ ครู-อาจารย์และนักเรียนได้พบและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ครู-อาจารย์ จะได้ทำการอบรมและแจ้งข่าวสารที่เห็นว่าเป็นเรื่องที่นักเรียนควรจะได้ทราบ

พรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2547 อ้างถึงใน ศศิธร แก้วรักษา, 2552) ได้กล่าวว่า การประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตร เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ โดยมีเป้าเพื่อติดตามงานประชาสัมพันธ์ให้มีผลดีมากขึ้น

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) กล่าวถึงการประชาสัมพันธ์หลักสูตรไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงใดๆ ก็ตามย่อมมีผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องเสมอทางใดก็ทางหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรก็เช่นเดียวกัน ผู้ที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอนซึ่งจะต้องได้รับ

ผลกระทบด้วยกันทั้งสิ้น ที่กล่าวเช่นนี้ก็เพราะหลักสูตรเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆหลายอย่างไม่เฉพาะเรื่อง การเรียนการสอนเท่านั้นแต่ยังเกี่ยวพันไปถึงวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อาคารสถานที่และงบประมาณค่าใช้จ่ายสิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับบุคคลที่กล่าวมาข้างต้นซึ่งจะต้องปรับตัวแก้ไขวิธีการทำงานและปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้การใช้หลักสูตรประสบผลสำเร็จตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ด้วยเหตุนี้บุคคลเหล่านี้จึงจำต้องทราบที่กำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นอันที่จริง การประชาสัมพันธ์ไม่ใช่ว่าจะมาเริ่มต้นจัดทำหลักสูตรต้นแบบเสร็จแล้วแต่ควรเริ่มต้นตั้งแต่มิ แผนการที่จะเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรโดยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเป็นระยะๆว่าได้มีการดำเนินการ ไปแล้วแค่ไหนเพียงใด

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์หลักสูตร คือการวางแผนดำเนินการ ใช้ หลักสูตรเพื่อการสื่อสารสองทางและเสริมสร้างให้ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรมีความรู้ความ เข้าใจ และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตร ป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด ขจัดและลด สาเหตุแห่งการ ขัดแย้งต่างๆรวมทั้งสนับสนุนนโยบายการดำเนินการใช้หลักสูตรซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหลักการวางแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตรมีดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ จะต้องระบุสิ่งที่ต้องการประชาสัมพันธ์ไว้อย่างชัดเจนว่า เพื่ออะไร จะต้องสร้างความเข้าใจในสิ่งใดหรือด้วยการแก้ปัญหาใดในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
2. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ระบุให้แน่ชัดว่ากลุ่มเป้าหมายคือใคร มีพื้นฐานการศึกษา อย่างไร รวมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ เช่น พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้ง ว่าใครจะเป็นผู้นำความคิดเห็นหรือมีอิทธิพลต่อการเผยแพร่ข่าวสารหลักสูตรไปสู่ประชาชนในท้องถิ่น
3. การกำหนดหัวเรื่อง กำหนดให้แน่นอนว่าแนวหัวเรื่องเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรจะเน้นไปในทางใด ตลอดจนการกำหนดสัญลักษณ์หรือข้อความที่จะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ รวดเร็ว
4. การกำหนดระยะเวลาหรือจังหวะที่เหมาะสมที่สุดในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เช่น อาจจะเริ่มทำการเผยแพร่เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ล่วงหน้าเป็นการกระตุ้นความ สนใจ

5. การกำหนดงบประมาณ จะต้องกำหนดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานให้ชัดเจน การกำหนดงบประมาณรวมทั้งกำหนดบุคลากรที่จะใช้ในการดำเนินงาน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารจำเป็นต้องรับบทบาทผู้นำการใช้หลักสูตร มีการประชุมชี้แจงการปฏิบัติตามหลักการ จุดหมายของหลักสูตรและจุดหมายของกลุ่มสาระการ เรียนรู้ต่างๆเตรียมการใช้หลักสูตรก่อนเริ่มปีการศึกษา ประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ให้ผู้ปกครองและ นักเรียนทราบเพื่อส่งเสริมการใช้หลักสูตรให้เกิดผลดี

จึงสรุปได้ว่าการประชาสัมพันธ์หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถปรับตัวและเข้าใจหลักสูตรตรงกัน รวมทั้งการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เนื้อหา กิจกรรม การประเมิน ก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร จึงจำเป็นที่จะต้องมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรเป็นระยะๆ และต่อเนื่องเพื่อให้บุคลากรเข้าใจตรงกัน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญเสริม สัมมนาวงศ์ (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง ผลวิจัยพบว่า ด้านการเตรียมบุคลากรในโรงเรียน ครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นชาวจีนที่จบด้านการสอนภาษาจีน บางโรงเรียนเป็นครูชาวไทยที่มีความรู้ทางด้านภาษาจีนและด้านการสอนภาษาจีนหรือถ้าไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านภาษาจีนโรงเรียนดำเนินการส่งครูผู้สอนไปเรียนรู้ภาษาจีน ด้านการจัดครูเข้าสอน โรงเรียนทั้งหมดจัดครูเข้าสอนโดยพิจารณาตามความสามารถทั้งทางด้านภาษาและความถนัดทางด้านการสอนของครู ด้านการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนทั้งหมดมีงบประมาณในการจัดบริการวัสดุและสื่อการเรียนการสอนให้กับผู้ใช้หลักสูตร แต่มีบางโรงเรียนที่มีความล่าช้าในการขอ งบประมาณในการจัดซื้อ ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร โรงเรียนทั้งหมดมี งบประมาณในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่จัดห้องสำหรับศึกษา ค้นคว้าและเรียนรู้เฉพาะสำหรับวิชาภาษาจีนแก่ผู้ใช้หลักสูตร ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตร โรงเรียนทั้งหมดมีการจัดการนิเทศ ถ้าจัดหลักสูตรโดยบริษัทเอกชนจะเป็นการนิเทศ แบบเป็นทางการ แต่ถ้าโรงเรียนจัดหลักสูตรเองส่วนใหญ่จะเป็นการนิเทศแบบไม่เป็นทางการระหว่าง ครูผู้สอนภาษาจีนด้วยกัน ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร โรงเรียนส่วนใหญ่ประชาสัมพันธ์หลักสูตร โดยผ่านการประชุมผู้ปกครองประจำปี เว็บไซต์ และการจัดงานวิชาการประจำปีของโรงเรียน

ศักดา ใจตรง (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรจังหวัดราชบุรี ผลวิจัยพบว่า ด้านการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมีการส่งครูเข้ารับการอบรมร่วมกับศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการใช้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครูดำเนินการร่วมวางแผนในการจัดทำ หลักสูตรนักเรียนเสนอแผนในการเรียนตามความต้องการแล้วนำมาดำเนินการส่วนร่วมในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษาระดับชั้นเรียนด้านการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา มีการดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา โดยการพัฒนาบุคลากร ส่งครูเข้ารับการอบรมจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากร จัดสรรสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอน สนับสนุน งบประมาณการจัดหา การทำสื่อของครู/ตามความต้องการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดำเนินงานแบบ มีส่วนร่วม จัดให้ครูสอนดี มีเทคนิคที่ดีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครู จัดให้ครูที่สอนในรายวิชา

เดียวกัน จัดทำหลักสูตรร่วมกัน ด้านการกำกับ ดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา โรงเรียน มีการดำเนินการกำกับ ดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา โดยการนิเทศ ติดตาม การใช้หลักสูตร กำหนดให้ครูรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนต้นแบบ การใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดำเนินการประกันคุณภาพภายใน โดยกำหนดเป้าหมายและการวางแผนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพ ภายในและดำเนินการวิจัยและติดตามการใช้หลักสูตรร่วมดำเนินการวิจัยกับศึกษานิเทศก์

กำพล ปิยะศิริกุล (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับอาชีวศึกษา ผลวิจัยพบว่า ผลการวิจัย พบว่า ในด้านการบริหารจัดการ สถานศึกษา ให้ความสำคัญกับการวางแผนมากที่สุดแต่กลับนำผลประเมินมาปรับปรุงในปีต่อไปน้อยลง แต่จาก ข้อมูลเรื่องปัญหาด้านการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนจะเห็นว่า ในความเป็นจริงแล้ว สถานศึกษายังขาดระบบในการบริหารจัดการที่ดี ในด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจุบันสถานศึกษา เลือกใช้หนังสือเรียนภาษาจีนอย่างหลากหลาย มีทั้งหนังสือของประเทศไทย และหนังสือที่เรียบเรียง โดยอาจารย์ชาวไทยเอง ในด้านผู้สอน สถาบันอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ยังพึ่งพาครูอาสาสมัครจีนส่วนครู สัญชาติไทยอยู่ในลำดับที่สอง ที่เหลือคือครูสัญชาติจีนที่สถานศึกษาจัดหาเอง ครู/อาจารย์พิเศษและ ครูสัญชาติอื่น ในบรรดาครูสอนภาษาจีนทั้งหมดนี้ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาด้านภาษาจีน มีครูสอน ภาษาจีนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านภาษาจีน ในด้านความร่วมมือกับหน่วยงาน อื่น สถานศึกษายังขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยยังขาด ความร่วมมือกับกระทรวงศึกษาของประเทศไทย ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนที่เป็น รูปธรรม

ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา ผลวิจัยพบว่า การดำเนินงานในแต่ละด้านยังคงมีปัญหาที่ ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น ปัญหาผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญกับ การเรียนการสอนภาษาจีน ปัญหาในการใช้หลักสูตรแกนกลางฯ ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของการเปิด สอนภาษาจีนในแต่ละช่วงชั้นการศึกษา ปัญหาเรื่องสื่อการสอนที่ขาดแคลนและไม่ทันสมัย ปัญหาเรื่องจำนวนและคุณภาพของครูอาสาสมัครชาวจีน ปัญหาเรื่องทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีน และพฤติกรรมการเรียนภาษาจีนของนักเรียน ตลอดจนปัญหาการขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัศึกษานั้นยัง ขาดประสิทธิภาพ แต่โดยภาพรวมแล้วสามารถสรุปได้ว่าระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับมัศึกษามีปัญหาในเชิงคุณภาพมากกว่าในเชิงปริมาณจินตนา วิเศษจินดา (2560) ได้ศึกษา เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลวิจัยพบว่า ด้าน การจัดการเรียนการสอน ครูทุกคนมีการจัดทำแผนการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนไม่ว่าจะเป็นการ

ปรับเปลี่ยนเดิมที่มีอยู่แล้วใหม่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและการจัดทำแผนการเรียนการสอนขึ้นมาใหม่ให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นครูส่วนใหญ่ได้สอดแทรกวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาลงในเนื้อหาบทเรียนภาษาจีนที่ใช้สอนเป็นประจำ มีการเลือกใช้วิธี/รูปแบบ/เทคนิคการสอนที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอนมากกว่านั้นครูส่วนใหญ่สามารถระบุปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนและอธิบายวิธีการแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับปัญหาและสามารถทำได้จริง ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้อีก ครูไทยส่วนใหญ่ที่สอนภาษาจีนในแผนการเรียนจีนระดับม.ปลาย เลือกใช้ตำรา/แบบเรียนภาษาจีนสำเร็จรูป คือ แบบเรียน 汉语教程 และจัดทำตำรา/เอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมด้วยตนเองในเนื้อหาที่ต้องการสอนเพิ่มให้กับผู้เรียน มีครูบางส่วนที่มีการใช้สื่อประเภทอื่นนอกเหนือจากตำราเรียนสำเร็จรูปที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนปกติ นอกจากนี้ครูส่วนใหญ่ระบุว่าตนมีปัญหาในการใช้สื่อการเรียนรู้อีก ภาษาจีนอยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผล ครูส่วนใหญ่ประเมินว่าตนเองไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกใช้วิธีและเครื่องมือวัดผลในวิชาภาษาจีน และสามารถยกตัวอย่างการใช้วิธีและเครื่องมือวัดผลที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน แต่ครูจำนวนกว่าครึ่งไม่ได้นำผลการประเมินที่ได้มาปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ภาณุเดช จริยจิตินันท์ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ผลวิจัยพบว่า การสอนภาษาจีนในประเทศนั้นได้รับการสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากทั้งองค์กรจากภายในประเทศและประเทศจีน ทั้งในด้านบุคลากร สื่อการสอน รวมทั้งมาตรฐานต่างๆ แต่ยังพบปัญหาในเรื่องความต่อเนื่อง การขาดแคลนบุคลากรที่ยังมีไม่เพียงพอ สื่อ เทคโนโลยีและความพร้อมของสถานศึกษา ทั้งนี้นักวิชาการได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนให้เป็นแบบเดียวกันทั้งประเทศและต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรภายในประเทศ และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร ได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาดังต่อไปนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารควรมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาจีน ซึ่งจะส่งผลให้เห็นถึงความสำคัญและสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีนให้มากขึ้น อีกทั้งยังควรจัดให้มีผู้ประสานงานที่มีทักษะความรู้ด้านภาษาจีนในสถานศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกและช่วยให้การจัดการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและทางฝ่ายบริหารควรจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาการจัดการเรียน การสอนให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษา 2) ด้านหลักสูตร หากกระทรวงศึกษาธิการปรับเปลี่ยนนโยบายให้ ภาษาจีนเป็นวิชาบังคับทั้งหมด จะทำให้ผู้เรียนมีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการเรียน ควรมีหลักสูตรการเรียนภาษาจีนแกนกลางที่ชัดเจนเหมาะสมและจัดให้มีการจัดอบรม การจัดทำเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านสื่อการสอน ภาครัฐควรสนับสนุนสื่อที่ทันสมัยและให้ทั่วถึงทุกโรงเรียน และโรงเรียนควรมีห้องปฏิบัติการทางภาษาในสถานศึกษาที่เปิด การสอนภาษาจีนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการฟังและการพูด เพิ่มการผลิตบุคลากร

การสอนภาษาจีนชาวไทยที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง 4) ด้านครู ควรคัดเลือกครูอาสาสมัครชาวจีนที่มีประสบการณ์ สามารถสื่อสารเป็นภาษาไทยได้บ้าง ภาครัฐควรจัดอบรมให้กับครูจีนเกี่ยวกับเทคนิคการสอนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นภาครัฐควรสนับสนุนทุนไปอบรมภาษาจีนระยะสั้น 5) นักเรียน ครูผู้สอนควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน และชี้แนะให้ผู้เรียนตระหนักถึง ความสำคัญในการเรียนภาษาจีน มีการสอนปรับพื้นฐานภาษาจีนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม 6) ความร่วมมือ ภาครัฐควรร่วมมือกันจัดตั้งหน่วยงานกลาง เพื่อประสานความร่วมมือและสนับสนุนกิจกรรมในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีน เป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แหล่งทุนการศึกษาทางด้านภาษาจีนและโครงการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการในแวดวงการเรียนการสอนภาษาจีนทั้งในประเทศและต่างประเทศ 7) การวัดและประเมินผล กระทรวงศึกษาธิการควรจัดวางหลักสูตรการสอนภาษาจีนตลอดแนว (Curriculum Alignment) เพื่อให้เกิดการวัดมาตรฐานภาษาจีนที่เหมือนกันและจะเป็นตัวชี้วัดเกี่ยวกับมาตรฐานของผู้เรียนด้วย

Teresa and Kathryn (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศในสหราชอาณาจักร (ประเทศอังกฤษ) ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการจัดหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียน คือ ด้านครูผู้สอน โดยที่ 1) ครูผู้สอนควรมีความรู้ความชำนาญในด้านภาษาศาสตร์(ภาษาจีน) ควบคู่ไปกับทักษะการสอน การเลือกใช้วิธีการและเทคนิคการสอน 2) โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมครูภาษาจีนใหม่ที่เพิ่งเข้ามาสอนในโรงเรียนให้เข้าใจถึงภาพรวมบริบทสถานศึกษาและภาพรวมรายวิชา 3) โรงเรียนควรตรวจสอบคุณภาพและลักษณะการจัดการเรียนการสอนของครูแต่ละคนในชั้นเรียนว่าผู้เรียนที่เรียนกับครูที่ไม่เหมือนกันนั้น ได้รับเนื้อหาความรู้ และมีผลการเรียนรู้ที่เท่าเทียมกันหรือไม่ รวมถึงการจัดหาผู้เชี่ยวชาญ/ศึกษานิเทศก์ที่จะคอยให้ความรู้คำแนะนำแก่ครูในด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ครูสอนภาษาจีนควรจะให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาควบคู่กับวัฒนธรรมจีน และจะต้องอธิบายถึงความสวยงามของความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถชื่นชม และตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนที่อาศัยร่วมกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน จำนวนทั้งสิ้น 1,110 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน จำนวน 285 โรงเรียน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางอัตราส่วนของ Krejcie & Morgan, 1970 (อ้างถึงใน รติพร แสนรวยเงิน, 2560: 117) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 6 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดจำนวนโรงเรียนภาคละ 41 โรงเรียน แล้วจึงแบ่งขนาดโรงเรียนในแต่ละภาคออกเป็น ขนาดเล็ก จำนวน 5 โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 12 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 12 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 12 โรงเรียน เพื่อกำหนดสัดส่วนหลังจากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย

ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์

ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้อำนวยการ, รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ, หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 855 คน

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อจัดทำแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีน

ผู้วิจัยคัดเลือกโรงเรียนที่มีคะแนนการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (Pat7.4) สูงใน 3 ปีติดต่อกัน จำนวน 5 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ได้แก่ ผู้อำนวยการ, รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ, หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้มี 2 ฉบับ ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อใช้ในการจัดทำแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีน

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างได้จากการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามใน 8 ด้าน คือ 1. การศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร 2. การเตรียมบุคลากร 3. การจัดครูเข้าสอน 4. การจัดการเรียน 5. การบริการวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน 6. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก 7. การนิเทศติดตามผล 8. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถาม

1.1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ จากหนังสือ ตำรา เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามขอบเขตของเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.4. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมครบถ้วนของเนื้อหาในประเด็นและสาระสำคัญตรงตามผลที่ต้องการวัด รวมทั้งความเหมาะสมของสำนวนภาษา และปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนการตอบแบบสอบถามโดยแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item–Objective Congruence :IOC)

อยู่ระหว่าง 0.78-1.00 โดยมีค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามทั้งฉบับอยู่ที่ 0.98

1.5. ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.1. ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากการนำแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดอันดับความคาดหวังในการบริหารหลักสูตรภาษาจีนจากการเรียงค่า PNI Modified จากมากไปหาน้อย โดยค่าดัชนีที่มีค่ามากแปลว่ามีความคาดหวังจำเป็นสูงเพื่อนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.2. นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

1.1. ผู้วิจัยส่งหนังสือของบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์พร้อมแนบซองเปล่าติดแสตมป์ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีนที่ผู้วิจัยใช้เป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 285 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

1.2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตอบกลับทางไปรษณีย์ และ Google form มาวิเคราะห์และสรุปประเด็นข้อมูล จากแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 855 ชุด ได้รับคืนมา 615 ชุด คิดเป็นร้อยละ 72

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.1. ผู้วิจัยส่งหนังสือของบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้คะแนนสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (Pat7.4) สูงติดต่อกัน 3 ปี เพื่อขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

2.2. ผู้วิจัยโทรสอบถามเจ้าหน้าที่ของทางโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้คะแนนสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (Pat7.4) สูงติดต่อกัน 3 ปี เพื่อนัดวันและเวลาในการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

2.3 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างมาวิเคราะห์และสรุปประเด็นข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS(Statistic Package for the Social Science)ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาหาค่าร้อยละ

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์และเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์โดยอาศัยการเรียงลำดับความสำคัญของข้อมูล Modified Priority Needs Index : PNI_{Modified} ซึ่งปรับปรุงโดยนงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวาณิช (อ้างอิงจาก ปณิตดา ชัยพระคุณ, 2555: 97) เป็นวิธีการหาความแตกต่างของสภาพที่ควรจะเป็นและสภาพที่เป็นอยู่แล้วหารด้วยสภาพที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อควบคุมขนาดความต้องการจำเป็นให้อยู่ในช่วงพิสัยที่ไม่มากเกินไป โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D}$$

เมื่อ PNI หมายถึง ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่

ขั้นตอนที่ 2

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างของผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ (ภาษาจีน) จากโรงเรียนที่ได้คะแนนสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (Pat7.4) สูงติดต่อกัน 3 ปีมาวิเคราะห์แล้วจึงนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดมา

วิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพื่อสร้างเป็นแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ เสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามทั้งหมดโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS ในการคำนวณค่าสถิติ จากนั้นจึงนำผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติมาเปรียบเทียบกับความต้องการจำเป็นโดยอาศัยการเรียงลำดับความสำคัญของข้อมูล Modified Priority Needs Index : PNI เพื่อเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น จำแนกเป็นรายด้าน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ (ภาษาจีน) จากโรงเรียนที่ได้คะแนนสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (Pat7.4) สูงติดต่อกัน 3 ปี โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพื่อสร้างเป็นแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามของคณะผู้บริหารสถานศึกษา

ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน (n = 615)	ร้อยละ
1. ผู้อำนวยการ	186	30.24
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	195	31.71
3. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	234	38.05
ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน (n = 615)	ร้อยละ
1. 1-5 ปี	102	16.59
2. 6-10 ปี	132	21.46
3. 11-15 ปี	128	20.81
4. 16-20 ปี	73	11.87
5. 20 ปีขึ้นไป	180	29.27
ระดับการศึกษา	จำนวน (n=615)	ร้อยละ
1.ปริญญาตรี	184	29.92
2.ปริญญาโท	408	66.34
3.ปริญญาเอก	23	3.74

จากตารางที่ 1 แสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของคณะผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 615 คน พบว่า

ด้านตำแหน่งหน้าที่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.05 รองลงมาคือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 31.71 และ ผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 30.24 ตามลำดับ

ด้านประสบการณ์ทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.27 รองลงมามีประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.46 และ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.81 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ที่ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 66.34 รองลงมา มีระดับการศึกษาอยู่ที่ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.92 และสุดท้ายคือ ปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 3.74 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 2 ผลรวมสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การบริหารหลักสูตรภาษาจีน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
1. ด้านการศึกษาวิเคราะห์และ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร ต่างๆ	4.19	.58	มาก	4.70	.46	มากที่สุด	0.12	7
2. ด้านการเตรียมบุคลากร	3.66	.77	มาก	4.49	.65	มาก	0.23	2
3. ด้านการจัดครูเข้าสอน	3.97	.79	มาก	4.65	.56	มากที่สุด	0.17	5
4. ด้านการจัดแผนการเรียน	3.99	.74	มาก	4.66	.52	มากที่สุด	0.16	6
5. ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน	3.86	.77	มาก	4.63	.55	มากที่สุด	0.19	3
6. ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	3.57	.88	มาก	4.55	.64	มากที่สุด	0.27	1
7. ด้านการนิเทศติดตามผล	3.91	.84	มาก	4.64	.52	มากที่สุด	0.18	4

ตารางที่ 2 ผลรวมสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรภาษาจีน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
8. ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	3.63	.92	มาก	4.47	.64	มาก	0.23	2
ภาพรวม	3.85	.64	มาก	4.60	.47	มากที่สุด	0.18	-

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ผลรวมสภาพปัจจุบันของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าภาพรวมของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ สภาพปัจจุบัน มีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการจัดแผนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมากและด้านการจัดครูเข้าสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ ผลรวมของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดแผนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุดและด้านการจัดครูเข้าสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ผลรวมของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าภาพรวมมีค่า PNI = 0.18

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุด มีค่า PNI = 0.27 รองลงมา คือด้านการเตรียมบุคลากรและด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร มีค่า PNI = 0.23 และด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน มีค่า PNI = 0.19 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจำแนกเป็นรายด้าน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ

ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล		
1. โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนโดยให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วม	4.11	.73	มาก	4.69	.53	มากที่สุด	0.14	1
2. โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตรเพื่อวางแผนจัดหาวัสดุหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีน เช่น คู่มือครู หนังสือเรียน สื่อการเรียนการสอน	4.12	.75	มาก	4.67	.61	มากที่สุด	0.13	2
3. โรงเรียนจัดให้มีการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาจีนเพื่อกำหนดแผนการเรียน รายวิชา หน่วยกิต ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน	4.24	.70	มาก	4.72	.52	มากที่สุด	0.11	3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร
ต่างๆ (ต่อ)

ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความ เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสาร ประกอบหลักสูตรต่าง ๆ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
4. ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อนำมาจัดลำดับเนื้อหา กิจกรรม ในการสอน และ กำหนดเวลาเรียน ที่เหมาะสมกับพัฒนาการของ ผู้เรียน	4.25	.67	มาก	4.74	.49	มากที่สุด	0.1 1	3
5. โรงเรียนสนับสนุนให้มีการศึกษา และทำความเข้าใจการวัดและ ประเมินผลตามมาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระ การเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.25	.75	มาก	4.69	.57	มากที่สุด	0.10	4
ภาพรวม	4.19	.58	มาก	4.70	.46	มากที่สุด	0.12	-

จากตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ พบว่าภาพรวมของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาจัดลำดับเนื้อหา กิจกรรมในการสอนและกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน และ โรงเรียนสนับสนุนให้มีการศึกษาและทำความเข้าใจการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่ม

สาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือโรงเรียน จัดให้มีการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาจีนเพื่อกำหนดแผนการเรียน รายวิชา หน่วยกิต ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 อยู่ในระดับมากและโรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตรเพื่อวางแผนจัดหาวัสดุ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีน เช่น คู่มือครู หนังสือเรียน สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพที่พึงประสงค์ ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ พบว่าภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาจัดลำดับเนื้อหา กิจกรรมในการสอน และ กำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือโรงเรียนจัดให้มีการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาจีน เพื่อกำหนดแผนการเรียน รายวิชา หน่วยกิต ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนโดยให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมและโรงเรียนสนับสนุน ให้มีการศึกษาและทำความเข้าใจการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่ม สาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.12

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรภาษาจีนโดยให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วม มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า PNI = 0.14 รองลงมา คือโรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตร เพื่อวางแผนจัดหาวัสดุหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีน เช่น คู่มือครู หนังสือเรียน สื่อการเรียนการสอน มีค่า PNI = 0.13 โรงเรียนจัดให้มีการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาจีน เพื่อกำหนดแผนการเรียน รายวิชา หน่วยกิต ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนและครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาจัดลำดับเนื้อหา กิจกรรม

ในการสอนและกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน มีค่า PNI เท่ากัน 0.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นด้านการเตรียมบุคลากร

ด้านการเตรียมบุคลากร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
6. โรงเรียนจัดประชุมชี้แจงบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรภาษาจีน	4.06	.82	มาก	4.62	.64	มากที่สุด	0.13	5
7. โรงเรียนสนับสนุนทุนการศึกษาให้ครูศึกษาต่อเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนทั้งในประเทศและต่างประเทศ	3.16	1.21	ปานกลาง	4.36	.98	มาก	0.37	1
8. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตรภาษาจีน	3.90	1.03	มาก	4.63	.65	มากที่สุด	0.18	3
9. โรงเรียนเชิญวิทยากรพิเศษเข้ามาเสริมทักษะการสอนภาษาจีนให้แก่ครูที่สอนภาษาจีน	3.29	1.15	ปานกลาง	4.30	.99	มาก	0.30	2
10. โรงเรียนมีกระบวนการคัดเลือกครูเพื่อสอนในหลักสูตรภาษาจีน ได้แก่ ตรวจสอบวุฒิการศึกษา ประสบการณ์สอน การสอบสัมภาษณ์ โดยผ่านการประสานงานจากสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN)	3.87	1.01	มาก	4.52	.82	มากที่สุด	0.16	4
ภาพรวม	3.66	.77	มาก	4.49	.65	มาก	0.23	-

จากตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้านการเตรียมบุคลากร พบว่าภาพรวมของสภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าโรงเรียนจัดประชุมชี้แจงบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรภาษาจีน สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตรภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 อยู่ในระดับมากและโรงเรียนมีกระบวนการคัดเลือกครูเพื่อสอนในหลักสูตรภาษาจีน ได้แก่ ตรวจสอบวุฒิการศึกษา ประสพการณ์สอน การสอบสัมภาษณ์ โดยผ่านการประสานงานจากสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพที่พึงประสงค์ ด้านการเตรียมบุคลากร พบว่าภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตรภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือโรงเรียนจัดประชุมชี้แจงบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 อยู่ในระดับมากที่สุดและโรงเรียนมีกระบวนการคัดเลือกครูเพื่อสอนในหลักสูตรภาษาจีน ได้แก่ ตรวจสอบวุฒิการศึกษา ประสพการณ์สอน การสอบสัมภาษณ์ โดยผ่านการประสานงานจากสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการเตรียมบุคลากร พบว่า ภาพรวมมีค่า $PNI = 0.23$

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนสนับสนุนทุนการศึกษาให้ครูศึกษาต่อเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุด มีค่า $PNI = 0.37$ รองลงมา คือ โรงเรียนเชิญวิทยากรพิเศษเข้ามาเสริมทักษะการสอนภาษาจีนให้แก่ครูที่สอนภาษาจีน มีค่า $PNI = 0.30$ โรงเรียนสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตรภาษาจีน มีค่า $PNI = 0.18$ ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นด้านการจัดครูเข้าสอน

ด้านการจัดครูเข้าสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
11. โรงเรียนจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาได้อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน	4.23	.76	มาก	4.72	.58	มากที่สุด	0.11	3
12. โรงเรียนจัดครูผู้สอนชาวจีนเข้าสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะการฟัง พูด และมีการสื่อสารภาษาจีนในชั้นเรียน	3.77	1.19	มาก	4.61	.80	มากที่สุด	0.22	1
13. โรงเรียนคัดเลือกครูผู้สอนชาวไทยโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญในวิชาภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือ ครูต้องมีผลสอบวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ไม่ต่ำกว่าระดับ 5	3.92	.92	มาก	4.63	.67	มากที่สุด	0.18	2
ภาพรวม	3.97	.79	มาก	4.65	.56	มากที่สุด	0.17	-

จากตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่าภาพรวมของสภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาได้อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนคัดเลือกครูผู้สอนชาวไทยโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญ ในวิชาภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนหรือครูต้องมีผลสอบวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมากและโรงเรียนจัดครูผู้สอนชาวจีนเข้าสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะการฟัง พูด และมีการสื่อสารภาษาจีนในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่าภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาได้อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือโรงเรียนคัดเลือกครูผู้สอนชาวไทยโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญในวิชาภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือ ครูต้องมีผลสอบวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด และ โรงเรียนจัดครูผู้สอนชาวจีนเข้าสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะการฟัง พูดและมีการสื่อสารภาษาจีนในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.17

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนจัดครูผู้สอนชาวจีนเข้าสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะการฟัง พูด และมีการสื่อสารภาษาจีนในชั้นเรียน มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุด มีค่า PNI = 0.22 รองลงมา คือ โรงเรียนคัดเลือกครูผู้สอนชาวไทยโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญในวิชาภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนหรือครูต้องมีผลสอบวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 มีค่า PNI = 0.18 และสุดท้ายคือโรงเรียนจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาได้อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน มีค่า PNI = 0.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นด้านการจัดการเรียน

ด้านการจัดการเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
14. โรงเรียนจัดการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียน	4.10	.81	มาก	4.74	.52	มากที่สุด	0.15	2
15. โรงเรียนมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีนอย่างเหมาะสม เช่น มีความรู้พื้นฐานภาษาจีน มีความสนใจภาษาจีน	3.79	1.0	มาก	4.51	.77	มากที่สุด	0.18	1
16. โรงเรียนกำหนดจำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียนได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและจำนวนครูผู้สอน	4.07	.85	มาก	4.72	.57	มากที่สุด	0.15	2
ภาพรวม	3.99	.74	มาก	4.66	.52	มากที่สุด	0.16	-

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้านการจัดการเรียน พบว่าภาพรวมของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียน สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนกำหนดจำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียนได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและจำนวนครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 อยู่ในระดับมากและโรงเรียนมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีนอย่างเหมาะสม เช่น มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนมีความสนใจภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ ด้านการจัดแผนการเรียน พบว่าภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดแผนการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือโรงเรียนกำหนดจำนวนนักเรียนจำนวนห้องเรียนได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและจำนวนครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุดและโรงเรียนมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีนอย่างเหมาะสม เช่น มีความรู้พื้นฐานภาษาจีน มีความสนใจภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการจัดแผนการเรียน พบว่าภาพรวมมีค่า PNI = 0.16

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีนอย่างเหมาะสม เช่น มีความรู้พื้นฐานภาษาจีน มีความสนใจภาษาจีน มีคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุด มีค่า PNI = 0.18 รองลงมา คือโรงเรียนจัดแผนการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียนและโรงเรียนกำหนดจำนวนนักเรียนจำนวนห้องเรียนได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและจำนวนครูผู้สอนมีค่า PNI = 0.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน

ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล	\bar{x}	S.D.	แปล		
			ผล			ผล		
17. โรงเรียนสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	3.86	.86	มาก	4.61	.68	มากที่สุด	0.19	3
18. โรงเรียนดำเนินการจัดปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรภาษาจีน เช่น หนังสือเรียนชุดสัมผัสภาษาจีน หนังสือเรียน汉语教程 สื่อ สิ่งพิมพ์และดิจิทัล	3.76	.94	มาก	4.58	.71	มากที่สุด	0.21	2

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน (ต่อ)

ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
19. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอน ภาษาจีนใช้สื่อการเรียนรู้ที่ หลากหลาย เช่น รายการ The Voice China และภาพยนตร์ภาค ภาษาจีน เพลงจีน สื่อการสอนจาก เว็บไซต์ DLIT	3.67	1.13	มาก	4.59	.66	มากที่สุด	0.25	1
20. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อ โดยนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการ จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน	4.15	.80	มาก	4.73	.53	มากที่สุด	0.13	4
ภาพรวม	3.86	.77	มาก	4.63	.55	มากที่สุด	0.19	-

จากตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน พบว่าภาพรวมของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อโดยนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก และ โรงเรียนดำเนินการจัดปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรภาษาจีน เช่น หนังสือเรียนชุดสัมพันธ์ภาษาจีน หนังสือเรียน 汉语教程 พร้อมสื่อประกอบทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน พบว่าภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อโดยนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ โรงเรียนสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุดและโรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น รายการ The Voice China และภาพยนตร์ภาคภาษาจีน เพลงจีน สื่อการสอนจากเว็บไซต์ DLIT มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน พบว่าภาพรวมมีค่า PNI = 0.19

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น รายการ The Voice China และภาพยนตร์ภาคภาษาจีน เพลงจีน สื่อการสอนจากเว็บไซต์ DLIT มีคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุดมีค่า PNI = 0.25 รองลงมา คือ โรงเรียนดำเนินการจัดปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรภาษาจีน เช่น หนังสือเรียนชุดสัมพันธ์ภาษาจีน หนังสือเรียน 汉语教程 พร้อมสื่อประกอบทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล มีค่า PNI = 0.21 และโรงเรียนสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีค่า PNI = 0.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล	\bar{x}	S.D.	แปล		
			ผล			ผล		
21. โรงเรียนมีการจัดห้องสมุดให้มีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลาย เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น	3.50	1.04	มาก	4.49	.82	มาก	0.28	2

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก (ต่อ)

ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล		
22. โรงเรียนจัดสถานที่ เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้อง LAB ทางภาษา ห้องเรียน ภาษาจีน	3.36	1.20	ปานกลาง	4.52	.83	มากที่สุด	0.34	1
23. โรงเรียนจัดให้มีเทคโนโลยีที่ ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น โปรเจ็คเตอร์ ไอแพด ระบบ อินเทอร์เน็ตไร้สาย	3.64	1.05	มาก	4.61	.67	มากที่สุด	0.26	3
24. โรงเรียนส่งเสริมการจัด สภาพแวดล้อม บรรยากาศใน ห้องเรียนที่ช่วยกระตุ้นความ สนใจในการเรียนภาษาจีน เช่น รูปภาพสถานที่ท่องเที่ยว ในประเทศจีน รูปภาพคำศัพท์ ภาษาจีน หน้ากากจิวจินเป็น ต้น	3.77	.95	มาก	4.61	.66	มากที่สุด	0.22	4
ภาพรวม	3.57	.88	มาก	4.55	.64	มากที่สุด	0.27	-

จากตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของ
ความต้องการจำเป็น ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าภาพรวมของสภาพปัจจุบัน
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าโรงเรียนส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียน ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนภาษาจีน เช่นรูปภาพสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีน รูปภาพคำศัพท์ภาษาจีน หน้ากากจิ้งจอกเป็นต้น สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือโรงเรียนจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่นโปรเจกเตอร์ ไอแพด ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 อยู่ในระดับมากและโรงเรียนมีการจัดห้องสมุดให้มีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลาย เช่นหนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์ HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพที่พึงประสงค์ ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่นโปรเจกเตอร์ ไอแพด ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย และ โรงเรียนส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียนที่ช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนภาษาจีน เช่น รูปภาพสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีน รูปภาพคำศัพท์ภาษาจีน หน้ากากจิ้งจอกเป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือโรงเรียนจัดสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้อง LAB ทางภาษา ห้องเรียนภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด และ โรงเรียนมีการจัดห้องสมุดให้มีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลาย เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์ HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.27

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนจัดสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้อง LAB ทางภาษา ห้องเรียนภาษาจีน มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า PNI = 0.34 รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดห้องสมุดให้มีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลาย เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์ HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น มีค่า PNI = 0.28 และโรงเรียนจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่นโปรเจกเตอร์ ไอแพด ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย มีค่า PNI = 0.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นด้านการนิเทศติดตามผล

ด้านการนิเทศติดตามผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
25. โรงเรียนมีการจัดการ นิเทศการสอนโดยการสังเกต การสอนครูภาษาจีนอย่าง สม่ำเสมอ	3.95	.85	มาก	4.66	.58	มากที่สุด	0.17	2
26. โรงเรียนมีการใช้เทคนิค การนิเทศการสอนของ ครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่ หลากหลาย เช่น การนิเทศ แบบเพื่อนช่วยเพื่อน การ นิเทศแบบให้คำชี้แนะ การ สังเกตการสอน เป็นต้น	3.96	.85	มาก	4.67	.57	มากที่สุด	0.17	2
27. โรงเรียนมีการติดตามและ ประเมินผลการนิเทศการสอน ของครูภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง	3.81	1.0 3	มาก	4.59	.61	มากที่สุด	0.20	1
ภาพรวม	3.91	.84	มาก	4.64	.52	มากที่สุด	0.18	-

จากตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้านการนิเทศติดตามผล พบว่าภาพรวมของสภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าโรงเรียนมีการใช้เทคนิคการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่นการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำชี้แนะ การสังเกตการสอน เป็นต้น สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับ

มาก รองลงมา คือโรงเรียนมีการจัดการนิเทศการสอนโดยการสังเกตการสอนครูภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 อยู่ในระดับมากและโรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการนิเทศการสอนของครูภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพที่พึงประสงค์ ด้านการนิเทศติดตามผล พบว่าภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนมีการใช้เทคนิคการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่นการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำชี้แนะ การสังเกตการสอน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือโรงเรียนมีการจัดการนิเทศการสอนโดยการสังเกตการสอนครูภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุดและโรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการนิเทศการสอนของครูภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการนิเทศติดตามผล พบว่าภาพรวมมีค่า PNI = 0.18

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการนิเทศการสอนของครูภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุด มีค่า PNI = 0.20 รองลงมา คือโรงเรียนมีการจัดการนิเทศการสอนโดยการสังเกตการสอนครูภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ และ โรงเรียนมีการใช้เทคนิคการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่นการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำชี้แนะ การสังเกตการสอน เป็นต้น มีค่า PNI เท่ากัน 0.17 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ด้านการประชาสัมพันธ์ หลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล	\bar{x}	S.D.	แปล		
			ผล			ผล		
28. โรงเรียนส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ครูผู้สอนนักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชน และ หน่วยงานภายนอก	3.71	.91	มาก	4.52	.68	มากที่สุด	0.21	3

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความ
ต้องการจำเป็นด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร (ต่อ)

ด้านการประชาสัมพันธ์ หลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
29. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรภาษาจีนหลายรูปแบบ เช่น ประชุมผู้ปกครอง เอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์	3.65	.96	มาก	4.50	.68	มากที่สุด	0.23	2
30. โรงเรียนมีการประเมินผลการ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีน เพื่อนำมาพัฒนาการ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น	3.53	1.18	มาก	4.39	.86	มาก	0.24	1
ภาพรวม	3.63	.92	มาก	4.47	.64	มาก	0.23	-

จากตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของ
ความต้องการจำเป็น ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่าภาพรวมของสภาพปัจจุบัน
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าโรงเรียนส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีน
แก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชน และ หน่วยงานภายนอก สภาพปัจจุบัน
มีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือโรงเรียน
มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนหลายรูปแบบ เช่น ประชุมผู้ปกครอง เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 อยู่ในระดับมากและโรงเรียนมีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตร
ภาษาจีนเพื่อนำมาพัฒนาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53
อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่าภาพรวม
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชน และ หน่วยงานภายนอก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือโรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนหลายรูปแบบ เช่น ประชุมผู้ปกครอง เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุดและโรงเรียนมีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนเพื่อนำมาพัฒนาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่าภาพรวมมีค่า PNI = 0.23

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนมีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนเพื่อนำมาพัฒนาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า PNI = 0.24 รองลงมา คือโรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนหลายรูปแบบ เช่นประชุมผู้ปกครอง เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ มีค่า PNI = 0.23 และสุดท้าย คือโรงเรียนส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชนและหน่วยงานภายนอก มีค่า PNI = 0.21 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การนำเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จากผลการวิเคราะห์คำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ในการการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหาการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลจากโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) สูง 3 ปี ติดต่อกัน จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย โรงเรียนเจียนหัว โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โรงเรียนราชินีบน โรงเรียนสตรีวิทยา โดยผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน ผู้วิจัยขอสรุปลำดับคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ในภาพรวมและนำเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามลำดับคำดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ดังนี้

ลำดับ	PNI	การบริหารหลักสูตรภาษาจีน
1	0.27	ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
2	0.23	ด้านการเตรียมบุคลากร
3	0.23	ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร
4	0.19	ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน
5	0.18	ด้านการนิเทศติดตามผล
6	0.17	ด้านการจัดครูเข้าสอน
7	0.16	ด้านการจัดแผนการเรียน
8	0.12	ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ

1. ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

1.1 โรงเรียนควรจัดสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้องเรียน ขงจื้อ ห้อง LAB ทางภาษา ห้องเรียนภาษาจีน ห้องสมุดที่ใช้สืบค้นและมีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลายของกลุ่มสาระภาษาจีนโดยเฉพาะ เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น หรือจัดเป็นมุมภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระ

1.2 โรงเรียนควรจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น โปรเจ็คเตอร์ คอมพิวเตอร์หรือไอแพดสำหรับสืบค้นข้อมูล ระบบอินเตอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น

2. ด้านการเตรียมบุคลากร

2.1 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูสอนภาษาจีนได้มีการพัฒนาตนเองทั้งด้านการอบรมและการศึกษาต่อ เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนโดยการสนับสนุนให้เรียนนอกเวลาราชการเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการสอนและอัตราค่าจ้างของโรงเรียน

2.2 โรงเรียนควรจัดชั่วโมงให้ครูชาวจีนในโรงเรียนหรืออาสาสมัครชาวจีนสอนทักษะฟัง-พูดให้ครูไทยที่สอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มทักษะในการสื่อสารให้กับครูไทย

2.3 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตร ภาษาจีน อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

2.4 โรงเรียนควรทำ MOU กับโรงเรียนหรือสถาบันของประเทศจีนและสนับสนุนโดยการส่งครู ที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ที่ประเทศจีน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

3. ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3.1 โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชนและหน่วยงานภายนอก เช่น การประชุมผู้ปกครอง ลงเว็บไซต์ ทำเอกสารพิมพ์แจก ประชุมครู เป็นต้น

3.2 โรงเรียนควรมีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรในภาพรวมเพื่อนำมาพัฒนาการ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยควรประเมินทุกปีการศึกษา

4. ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน

4.1 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ภาพยนตร์ ภาควาภาษาจีน เพลงจีน คลิปวิดีโอจากยูทูปเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนและการ์ตูนจีน เป็นต้น เพื่อเป็นความรู้เพิ่มเติมและกระตุ้นความสนใจในการเรียนภาษาจีน

4.2 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูประชุมร่วมกันในกลุ่มภาษาจีนเพื่อเลือกหนังสือเรียนภาษาจีน และสื่ออุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่เหมาะสมกับนักเรียนเช่น หนังสือเรียนชุดสัมผัส ภาษาจีน หนังสือเรียน 汉语教程 พร้อมสื่อประกอบทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล สมุดคัดจีน พู่กันจีน บัตรคำ เป็นต้น เพื่อนำมาปรับใช้ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

4.3 โรงเรียนควรขอความสนับสนุนสถาบันเชิงจื่อเพื่อสนับสนุนหนังสือเรียนและอุปกรณ์ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ

4.4 โรงเรียนควรสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยมีการประชุมครูสอนภาษาจีนเพื่อสำรวจความคิดเห็นในการใช้สื่อและวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในเทอมนั้นและกำหนดงบประมาณประจำปีภาคเรียน

5. ด้านการนิเทศติดตามผล

5.1 โรงเรียนควรสนับสนุนให้กลุ่มสาระ นิเทศการสอนครูภาษาจีนโดยการนิเทศแบบ PLC และติดตามการประเมินผลการนิเทศโดยหัวหน้ากลุ่มสาระและฝ่ายวิชาการอย่างสม่ำเสมอ

5.2 โรงเรียนควรมีการใช้เทคนิคการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การสังเกตการสอน การนิเทศแบบ PLC อย่างน้อยเทอมละ 1 ครั้ง และมีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่องจากกลุ่มสาระและฝ่ายวิชาการ

6. ด้านการจัดครูเข้าสอน

6.1 โรงเรียนควรจัดครูชาวจีนเข้าสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นทักษะการฟัง-พูด วิชาวัฒนธรรม และมีการสื่อสารภาษาจีนในทุกคาบเรียน

6.2 โรงเรียนควรคัดเลือกครูไทยที่สอนภาษาจีนโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญในวิชาภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ครูไทยที่สอนภาษาจีนควรจบวิชาเอกภาษาจีน

6.3 โรงเรียนควรจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาอย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน เช่น จัดให้ครูไทยสอนภาษาจีนพื้นฐานและจัดให้ครูชาวจีนสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารและรายวิชาเพิ่มเติมอื่นๆ

7. ด้านการจัดแผนการเรียน

7.1 โรงเรียนควรมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีน โดยการสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีนและจัดเข้าเรียนภาษาจีนตามระดับความสามารถ มีการเรียนปรับพื้นฐานภาษาจีน

7.2 โรงเรียนควรจัดแผนการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียน ให้นักเรียนเลือกโดยหลักสูตรทั่วไปมีการเรียนรายวิชาภาษาจีนเหมือนกันทุกห้อง หลักสูตรที่เน้นแผนการเรียนภาษาจีนควรมีการวัดระดับความสามารถของนักเรียนแล้วแบ่งกลุ่ม

7.3 โรงเรียนควรกำหนดจำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและจำนวนครูผู้สอน โดยกำหนดจำนวนนักเรียนในหลักสูตรภาษาจีนไม่เกิน 30 คน/ห้อง และจำนวนครูผู้สอนทั้งครูไทยและครูชาวจีนอย่างน้อย 2 คน

8. ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

8.1 โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่สอนภาษาจีนประชุมร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ทำความเข้าใจหลักสูตรแกนกลางและตัวชี้วัด ร่วมกันออกแบบการสอนและทำแผนการสอนร่วมกัน

8.2 ควรสนับสนุนให้ทุกโรงเรียนมีศูนย์ขงจื้อเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ

8.3 โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนา จัดซื้อ จัดหาวัสดุหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์หลักสูตร ทำแผนการสอนแล้วจึงประชุมเพื่อแจ้งความต้องการในการใช้วัสดุหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีน

8.4 โรงเรียนควรจัดโครงสร้างรายวิชาภาษาจีนเพื่อกำหนดแผนการเรียนภาษาจีนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิชาหลักควรเป็นวิชาพื้นฐานภาษาจีนระดับ 1-6 และวิชาเสริม เช่น ฟัง-พูด, อ่าน, เขียน, ข้อสอบ PAT 7.4 เป็นต้น โดยกำหนดเวลาเรียนภาษาจีนอย่างน้อย 6 คาบ/ สัปดาห์

8.5 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูวิเคราะห์ระดับความสามารถ โดยแบ่งนักเรียนตามความสามารถทางภาษาแล้วจึงลำดับเนื้อหาจากภาษาขั้นพื้นฐานระดับง่ายไปจนถึงระดับยากโดยอิงตามตัวชี้วัดของหลักสูตรภาษาจีน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน จำนวนทั้งสิ้น 1,110 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีแผนการเรียนหลักสูตรภาษาจีน จำนวน 285 โรงเรียน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางอัตราส่วนของ Krejcie & Morgan, 1970 (อ้างถึงใน รติพร แสงรวยเงิน, 2560: 117) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 6 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดจำนวนโรงเรียนภาคละ 41 โรงเรียน แล้วจึงแบ่งขนาดโรงเรียนในแต่ละภาคออกเป็นขนาดเล็ก จำนวน 5 โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 12 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 12 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 12 โรงเรียน เพื่อกำหนดสัดส่วนหลังจากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย

ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้อำนวยการ, รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ, หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 855 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามจากการตอบกลับของผู้ให้ข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้นำมาคิดคำนวณค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI)

ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อจัดทำแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีน คือ โรงเรียนที่มีคะแนนการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (Pat7.4) สูงใน 3 ปีติดต่อกัน จำนวน 5 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ได้แก่ ผู้อำนวยการ, รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ, หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อใช้ในการจัดทำแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างได้จากการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามใน 8 ด้าน คือ 1. การศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ 2. การเตรียมบุคลากร 3. การจัดครูเข้าสอน 4. การจัดแผนการเรียน 5. การบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน 6. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก 7. การนิเทศติดตามผล 8. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วจึงเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ด้านตำแหน่งหน้าที่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.05 รองลงมาคือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 31.71 และ ผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 30.24 ตามลำดับ

ด้านประสบการณ์ทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.27 รองลงมา มีประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.46 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.81 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.59 และสุดท้ายคือ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.87 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ที่ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 66.34 รองลงมา มีระดับการศึกษาอยู่ที่ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.92 และสุดท้ายคือ ปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 3.74 ตามลำดับ

1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2.1 ภาพรวมสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สภาพปัจจุบันของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ สภาพปัจจุบัน มีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการจัดแผนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมากและ ด้านการจัดครูเข้าสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดแผนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด และ ด้านการจัดครูเข้าสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ผลรวมของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุด มีค่า PNI = 0.27 รองลงมา คือ ด้านการเตรียมบุคลากร และ ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร มีค่า PNI = 0.23 และ ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน มีค่า PNI = 0.19 ตามลำดับ

1.2.2 ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ

สภาพปัจจุบันด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ในภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาจัดลำดับเนื้อหา กิจกรรมใน การสอนและกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน และ โรงเรียนสนับสนุนให้มีการศึกษาและทำความเข้าใจการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระ การเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนจัดให้มีการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาจีน เพื่อกำหนดแผนการเรียน รายวิชา หน่วยกิต ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 อยู่ใน ระดับมาก และ โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตรเพื่อวางแผนจัดทาสุดหรือ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีน เช่น คู่มือครู หนังสือเรียน สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบ หลักสูตรต่าง ๆ พบว่า ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาจัดลำดับเนื้อหา กิจกรรม ในการสอน และ กำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โรงเรียนจัดให้มีการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาจีน เพื่อกำหนดแผนการเรียน รายวิชา หน่วยกิต ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์เพื่อ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนโดย ให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วม และโรงเรียนสนับสนุนให้มีการศึกษาและทำความเข้าใจการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการศึกษา วิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์เพื่อ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรภาษาจีนโดยให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วม มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุด มีค่า PNI = 0.14 รองลงมา คือ โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์และ ทำความเข้าใจหลักสูตรเพื่อ วางแผนจัดทาสุดหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีน เช่น คู่มือครู หนังสือเรียน สื่อ

การเรียนการสอน มีค่า PNI = 0.13 โรงเรียนจัดให้มีการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาจีน เพื่อ กำหนดแผนการเรียน รายวิชา หน่วยกิต ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับ พัฒนาการของผู้เรียน และ ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาจัดลำดับเนื้อหา กิจกรรมในการ สอน และ กำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน มีค่า PNI เท่ากัน 0.11 ตามลำดับ

1.2.2. ด้านการเตรียมบุคลากร

สภาพปัจจุบันด้านการเตรียมบุคลากร ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 อยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดประชุมชี้แจงบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้ หลักสูตรภาษาจีน สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน การ จัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตร ภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 อยู่ในระดับมาก และโรงเรียนมีกระบวนการคัดเลือกครูเพื่อสอนใน หลักสูตรภาษาจีน ได้แก่ ตรวจสอบวุฒิการศึกษา ประสบการณ์สอน การสอบสัมภาษณ์ โดยผ่านการ ประสานงานจากสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ด้านการเตรียมบุคลากร พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับ การอบรม สัมมนา และ ศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นใน หลักสูตรภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โรงเรียนจัดประชุมชี้แจง บุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 อยู่ใน ระดับมากที่สุด และโรงเรียนมีกระบวนการคัดเลือกครูเพื่อสอนในหลักสูตรภาษาจีน ได้แก่ ตรวจสอบ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์สอน การสอบสัมภาษณ์ โดยผ่าน การประสานงานจากสำนักงานส่งเสริม การเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการเตรียม บุคลากร พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนสนับสนุน ทุนการศึกษาให้ครูศึกษาต่อเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนทั้งในประเทศและต่างประเทศมีค่าดัชนีลำดับ ความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า PNI = 0.37 รองลงมา คือ โรงเรียนเชิญวิทยากร พิเศษเข้ามาเสริมทักษะการสอนภาษาจีนให้แก่ครูที่สอนภาษาจีน มีค่า PNI = 0.30 โรงเรียน สนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน การจัดการเรียนการสอน

ภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตรภาษาจีน มีค่า PNI = 0.18 ตามลำดับ

1.2.3. ด้านการจัดครูเข้าสอน

สภาพปัจจุบันด้านการจัดครูเข้าสอน ในภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาได้อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนคัดเลือกครูผู้สอนชาวไทยโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญ ในวิชาภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือ ครูต้องมีผลสอบวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมาก และ โรงเรียนจัดครูผู้สอนชาวจีนเข้าสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะการฟัง พูด และมีการสื่อสารภาษาจีนในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาได้อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โรงเรียนคัดเลือกครูผู้สอนชาวไทยโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญในวิชาภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือ ครูต้องมีผลสอบวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด และโรงเรียนจัดครูผู้สอนชาวจีนเข้าสอน ในรายวิชาที่เน้นทักษะการฟัง พูดและมีการสื่อสารภาษาจีนในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดครูผู้สอนชาวจีนเข้าสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะการฟัง พูด และมีการสื่อสารภาษาจีนในชั้นเรียนมีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า PNI = 0.22 รองลงมา คือ โรงเรียนคัดเลือกครูผู้สอนชาวไทยโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญในวิชาภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือ ครูต้องมีผลสอบวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 มีค่า PNI = 0.18 และสุดท้ายคือ โรงเรียนจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและ ครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาได้อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน มีค่าPNI = 0.11 ตามลำดับ

1.2.4. ด้านการจัดแผนการเรียน

สภาพปัจจุบันด้านการจัดแผนการเรียน ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดแผนการเรียนตามความสามารถและ ความสนใจของผู้สมัครเรียน สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนกำหนดจำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียนได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและ จำนวนครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 อยู่ในระดับมาก และ โรงเรียนมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีนอย่างเหมาะสม เช่น มีความรู้พื้นฐานภาษาจีน มีความสนใจภาษาจีนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ด้านการจัดแผนการเรียน พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดแผนการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โรงเรียนกำหนดจำนวนนักเรียนจำนวนห้องเรียนได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและจำนวนครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด และ โรงเรียนมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีนอย่างเหมาะสม เช่น มีความรู้พื้นฐานภาษาจีน มีความสนใจภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการจัดแผนการเรียน พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีนอย่างเหมาะสม เช่น มีความรู้พื้นฐานภาษาจีน มีความสนใจภาษาจีน มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า PNI = 0.18 รองลงมา คือ โรงเรียนจัดแผนการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียน และ โรงเรียนกำหนดจำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียนได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและจำนวนครูผู้สอน มีค่า PNI = 0.15 ตามลำดับ

1.2.5. ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน

สภาพปัจจุบันด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อโดยนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก และ โรงเรียนดำเนินการจัดปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรภาษาจีน เช่น หนังสือเรียนชุดสัมพันธ์ภาษาจีน

หนังสือเรียน 汉语教程 พร้อมสื่อประกอบทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน พบว่า ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อโดยนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โรงเรียนสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด และ โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น รายการ The Voice China และภาพยนตร์ภาคภาษาจีน เพลงจีน สื่อการสอนจากเว็บไซต์ DLIT มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น รายการ The Voice China และภาพยนตร์ภาคภาษาจีน เพลงจีน สื่อการสอนจากเว็บไซต์ DLIT มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า PNI = 0.25 รองลงมา คือ โรงเรียนดำเนินการจัดปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรภาษาจีน เช่น หนังสือเรียนชุดสัมผัสภาษาจีน หนังสือเรียน 汉语教程 พร้อมสื่อประกอบทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล มีค่า PNI = 0.21 และ โรงเรียนสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีค่า PNI = 0.19 ตามลำดับ

1.2.6. ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

สภาพปัจจุบันด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียนที่ช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนภาษาจีน เช่น รูปภาพสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีนรูปภาพคำศัพท์ภาษาจีน หน้ากากจิวจิน เป็นต้น สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น โปรเจ็คเตอร์ ไอแพด ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 อยู่ในระดับมาก และ โรงเรียนมีการจัดห้องสมุดให้มีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลาย เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์ HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับ

ใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น โปรเจ็คเตอร์ ไอแพด ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย และ โรงเรียนส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียนที่ช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน ภาษาจีน เช่น รูปภาพสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีน รูปภาพคำศัพท์ภาษาจีน หน้ากากจิวจิน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โรงเรียนจัดสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้อง LAB ทางภาษา ห้องเรียนภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด และ โรงเรียนมีการจัดห้องสมุดให้มีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลาย เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ภาพรวมมีค่า PNI = 0.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนจัดสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้อง LAB ทางภาษา ห้องเรียนภาษาจีน มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า PNI = 0.34 รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดห้องสมุดให้มีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลาย เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น มีค่า PNI = 0.28 และโรงเรียนจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น โปรเจ็คเตอร์ ไอแพด ระบบอินเทอร์เน็ต ไร้สาย มีค่า PNI = 0.26 ตามลำดับ

1.2.7. ด้านการนิเทศติดตามผล

สภาพปัจจุบันด้านการนิเทศติดตามผล ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนมีการใช้เทคนิคการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำชี้แนะ การสังเกตการสอน เป็นต้น สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดการนิเทศการสอนโดยการสังเกตการสอนครูภาษาจีน อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 อยู่ในระดับมาก และ โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผล การนิเทศการสอนของครูภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ ด้านการนิเทศติดตามผล พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนมีการใช้เทคนิคการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำชี้แนะ การสังเกตการสอน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดการนิเทศการสอนโดยการสังเกตการสอนครูภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับ

มากที่สุด และ โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการนิเทศการสอนของครูภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการนิเทศ ติดตามผล พบว่า ภาพรวมมีค่า $PNI = 0.18$ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนมีการติดตาม และประเมินผลการนิเทศการสอนของครูภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า $PNI = 0.20$ รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดการนิเทศการสอนโดยการ สังเกตการสอนครูภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ และ โรงเรียนมีการใช้เทคนิค การนิเทศการสอนของ ครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำ ชี้แนะ การสังเกตการสอน เป็นต้น มีค่า PNI เท่ากัน 0.17 ตามลำดับ

1.2.8. ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

สภาพปัจจุบันด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โรงเรียนส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชน และ หน่วยงานภายนอก สภาพปัจจุบัน มีการปฏิบัติ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ โรงเรียน มีการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรภาษาจีนหลายรูปแบบ เช่น ประชุมผู้ปกครอง เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 อยู่ในระดับมาก และ โรงเรียนมีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนเพื่อนำมา พัฒนาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 อยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตร ภาษาจีนแก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชน และ หน่วยงานภายนอก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนหลายรูปแบบ เช่น ประชุมผู้ปกครอง เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุด และ โรงเรียนมีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนเพื่อนำมาพัฒนาการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI) ด้านการ ประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า ภาพรวมมีค่า $PNI = 0.23$ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนมี การประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนเพื่อนำมาพัฒนาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มากที่สุด มีค่า $PNI = 0.24$ รองลงมา คือ โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนหลายรูปแบบ เช่น ประชุมผู้ปกครอง

เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ = 0.23 และสุดท้ายคือ โรงเรียนส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชน และ หน่วยงานภายนอก มีค่า PNI = 0.21 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1. ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

2.1.1 โรงเรียนควรจัดสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้องเรียนขงจื้อ ห้อง LAB ทางภาษา ห้องเรียนภาษาจีน ห้องสมุดที่ใช้สืบค้นและมีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลายของกลุ่มสาระภาษาจีนโดยเฉพาะ เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์ HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น หรือจัดเป็นมุมภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระ

2.1.2 โรงเรียนควรจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น โปรเจ็คเตอร์ คอมพิวเตอร์หรือไอแพดสำหรับสืบค้นข้อมูล ระบบอินเตอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น

2.2. ด้านการเตรียมบุคลากร

2.2.1 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูสอนภาษาจีนได้มีการพัฒนาตนเองทั้งด้านการอบรมและการศึกษาต่อ เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนโดยการสนับสนุนให้เรียนนอกเวลาราชการเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการสอนและอัตราค่าจ้างของโรงเรียน

2.2.2 โรงเรียนควรจัดชั่วโมงให้ครูชาวจีนในโรงเรียนหรืออาสาสมัครชาวจีนสอนทักษะฟัง-พูดให้ครูไทยที่สอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มทักษะในการสื่อสารให้กับครูไทย

2.2.3 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตรภาษาจีน อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

2.2.4 โรงเรียนควรทำ MOU กับโรงเรียนหรือสถาบันของประเทศจีนและสนับสนุนโดยการส่งครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่ประเทศจีน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2.3. ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

2.3.1 โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชนและหน่วยงานภายนอก เช่น การประชุมผู้ปกครอง ลงเว็บไซต์ ทำเอกสาร พิมพ์แจก ประชุมครู เป็นต้น

2.3.2 โรงเรียนควรมีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรในภาพรวมเพื่อนำมาพัฒนาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยควรประเมินทุกปีการศึกษา

2.4. ด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน

2.4.1 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย

เช่น ภาพยนตร์ภาคภาษาจีน เพลงจีน คลิปวิดีโอจากยูทูปเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนและการตุ๋นจีน เป็นต้น เพื่อเป็นความรู้เพิ่มเติมและกระตุ้นความสนใจในการเรียนภาษาจีน

2.4.2 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูประชุมร่วมกันในกลุ่มภาษาจีนเพื่อเลือกหนังสือเรียนภาษาจีนและ สื่ออุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่เหมาะสมกับนักเรียนเช่น หนังสือเรียนชุดสัมผัส ภาษาจีน หนังสือเรียน 汉语教程 พร้อมสื่อประกอบทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล สมุดคัดจีน พู่กันจีน บัตรคำ เป็นต้น เพื่อนำมาปรับใช้ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

2.4.3 โรงเรียนควรขอความสนับสนุนสถาบันข้างจื่อเพื่อสนับสนุนหนังสือเรียนและอุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ

2.4.4 โรงเรียนควรสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยมีการประชุมครูสอนภาษาจีนเพื่อสำรวจความคิดเห็นในการใช้สื่อและวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในเทอม นั้นและกำหนดงบประมาณประจำปีภาคเรียน

2.5. ด้านการนิเทศติดตามผล

2.5.1 โรงเรียนควรสนับสนุนให้กลุ่มสาระ นิเทศการสอนครูภาษาจีนโดยการนิเทศแบบ PLC และ ติดตามการประเมินผลการนิเทศโดยหัวหน้ากลุ่มสาระและฝ่ายวิชาการอย่างสม่ำเสมอ

2.5.2 โรงเรียนควรมีการใช้เทคนิคการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การสังเกตการสอน การนิเทศแบบ PLC อย่างน้อยเทอมละ 1 ครั้ง และมีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่องจากกลุ่มสาระและฝ่ายวิชาการ

2.6. ด้านการจัดครูเข้าสอน

2.6.1 โรงเรียนควรจัดครูชาวจีนเข้าสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นทักษะการฟัง-พูด วิชาวัฒนธรรมและมีการ สื่อสารภาษาจีนในทุกคาบเรียน

2.6.2 โรงเรียนควรคัดเลือกครูไทยที่สอนภาษาจีนโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญในวิชาภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ครูไทยที่สอนภาษาจีนควรจบวิชาเอกภาษาจีน

2.6.3 โรงเรียนควรจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาอย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน เช่น จัดให้ครูไทยสอนภาษาจีนพื้นฐานและจัดให้ครูชาวจีนสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารและรายวิชาเพิ่มเติมอื่นๆ

2.7. ด้านการจัดแผนการเรียน

2.7.1 โรงเรียนควรมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีน โดยการสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีนและจัดเข้าเรียนภาษาจีนตามระดับความสามารถ มีการเรียนปรับพื้นฐานภาษาจีน

2.7.2 โรงเรียนควรจัดแผนการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียน ให้นักเรียนเลือกโดยหลักสูตรทั่วไปมีการเรียนรายวิชาภาษาจีนเหมือนกันทุกห้อง หลักสูตรที่เน้นแผนการเรียนภาษาจีนควรมีการวัดระดับความสามารถของนักเรียนแล้วแบ่งกลุ่ม

2.7.3 โรงเรียนควรกำหนดจำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและจำนวนครูผู้สอน โดยกำหนดจำนวนนักเรียนในหลักสูตรภาษาจีนไม่เกิน 30 คน/ห้อง และจำนวนครูผู้สอนทั้งครูไทยและครูชาวจีนอย่างน้อย 2 คน

2.8. ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

2.8.1 โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่สอนภาษาจีนประชุมร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ทำความเข้าใจหลักสูตรแกนกลางและตัวชี้วัด ร่วมกันออกแบบการสอนและทำแผนการสอนร่วมกัน

2.8.2 ควรสนับสนุนให้ทุกโรงเรียนมีศูนย์ขงจื้อเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ

2.8.3 โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนา จัดซื้อ จัดหาวัสดุหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์หลักสูตร ทำแผนการสอนแล้วจึงประชุมเพื่อแจ้งความต้องการในการใช้วัสดุหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีน

2.8.4 โรงเรียนควรจัดโครงสร้างรายวิชาภาษาจีนเพื่อกำหนดแผนการเรียนภาษาจีนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิชาหลักควรเป็นวิชาพื้นฐานภาษาจีนระดับ 1-6 และวิชาเสริม เช่น ฟัง-พูด อ่าน เขียน ข้อสอบ PAT 7.4 เป็นต้น โดยกำหนดเวลาเรียนภาษาจีนอย่างน้อย 6 คาบ/ สัปดาห์

2.8.5 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูวิเคราะห์ระดับความสามารถ โดยแบ่งนักเรียนตามความสามารถทางภาษาแล้วจึงลำดับเนื้อหาจากภาษาขั้นพื้นฐานระดับง่ายไปจนถึงระดับยากโดยอิงตามตัวชี้วัดของหลักสูตรภาษาจีน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสม กับพัฒนาการของผู้เรียน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีข้อควรอภิปรายผลและเสนอแนะดังนี้

1. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

โรงเรียนควรจัดสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้องเรียนขงจื้อ ห้อง LAB ทางภาษา ห้องเรียนภาษาจีน ห้องสมุดที่ใช้สืบค้น และมีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลายของกลุ่มสาระภาษาจีนโดยเฉพาะ เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์ HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น หรือจัดเป็นมุมภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระ เนื่องจากการเรียนรู้ของนักเรียนจำเป็นต้องมีสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนและน่าสนใจเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) กล่าวถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร คือ การบริการห้องสอนวิชาเฉพาะ บริการเกี่ยวกับห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สื่อการเรียนการสอน บริการเกี่ยวกับเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล และการแนะแนว เป็นต้น ผู้บริหารโรงเรียนควรอำนวยความสะดวกในการจัดทำหรือจัดหาแหล่งวิชาการต่างๆ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ที่อยู่ภายนอกโรงเรียน อีกด้วยและสอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2556) ได้กล่าวถึงแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาจีนว่าเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนที่กระทรวงศึกษาธิการไทยจัดทำขึ้น โดยการสนับสนุนของกระทรวงศึกษาธิการจีน โดยมีแหล่งเรียนรู้ที่สามารถใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาได้หลายรายการทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ดังนี้ ห้องสมุดโรงเรียน ห้อง Lap ทางภาษา ห้องสมุดหมวดวิชา มุมภาษาจีน ห้องศูนย์การเรียนรู้ (Self-access)

โรงเรียนควรจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น โปรเจ็คเตอร์ คอมพิวเตอร์หรือไอแพดสำหรับสืบค้นข้อมูล ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น เนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จะช่วยในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและน่าสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ที่ได้กำหนดการใช้สื่อเพื่อการเรียนการสอนภาษาจีนไว้ว่าการใช้สื่อ ICT (Information Communication Technology) เพื่อ

การติดต่อสื่อสารข้อมูลข่าวสารโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการสอน และเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนรู้สามารถนำสถานการณ์เสมือนจริงมาประกอบในบทเรียนได้ เช่น ห้องLapทางภาษา การชมภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ต การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต การมีอินเทอร์เน็ตไร้สาย การคุยกับเพื่อนชาวจีนผ่านโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ต การฝึกฟังเสียงผ่านซีดี ดีวีดี เป็นต้น

2. ด้านการเตรียมบุคลากร

โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูสอนภาษาจีน ได้มีการพัฒนาตนเองทั้งด้านการอบรมและการศึกษาต่อ เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนโดยการสนับสนุนให้เรียนนอกเวลาราชการเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการสอนและอัตราค่าจ้างของโรงเรียน เนื่องจากการเข้ารับการอบรมและการศึกษาต่อ จะเป็นการเพิ่มทักษะในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับครูได้อย่างมีประสิทธิภาพและ เป็นการสร้างกำลังใจให้แก่ครูได้พัฒนาความสามารถของตนเองมากขึ้นด้วย สอดคล้องกับศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551 ก : 98 อ้างถึงในอุไรวรรณ ปฐมบุรณ์, 2556) กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ โดยควรดำเนินการจัดทุนการศึกษาให้กับครูที่มีผลงานดีสำหรับศึกษาต่อในประเทศไทยหรือประเทศจีนเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศและกำลังใจผู้สอนภาษาจีนให้ดีขึ้น

โรงเรียนควรจัดชั่วโมงให้ครูชาวจีนในโรงเรียนหรืออาสาสมัครชาวจีนสอนทักษะฟัง-พูดให้ครูไทยที่สอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มทักษะในการสื่อสารให้กับครูไทย เนื่องจากโรงเรียนที่มีครูชาวจีนสอนภาษาจีน ควรมองเห็นถึงความสามารถของครูชาวจีนที่จะนำมาสอนครูไทยเพื่อเพิ่มทักษะทางการสื่อสารภาษาจีนได้ สอดคล้องกับ ศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551 อ้างถึงในอุไรวรรณ ปฐมบุรณ์, 2556) กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ว่าควรจัดหาครูอาสาสมัครชาวจีนที่มีคุณภาพจำนวนพอเหมาะอย่างต่อเนื่องเพื่อนำทักษะภาษาจีนของครูอาสาสมัครชาวจีนมาถ่ายทอดให้ครูไทยและนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ Krashen (1982 อ้างถึงใน หยก นาปริง, 2555) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาแบบธรรมชาติไว้ว่าแนวการสอนแบบธรรมชาติเป็นการเรียนการสอนที่เลียนแบบการสอนภาษาแม่ กล่าวคือ ต้องจัดประสบการณ์ที่จะสอนให้ผู้เรียนได้พบและคุ้นเคยกับภาษาที่ตนเรียนมากที่สุดโดยให้ผู้เรียนได้พบปะคลุกคลีกับเจ้าของภาษาโดยตรง

โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตรภาษาจีน อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง เพราะ การสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้รับการอบรมจะสามารถพัฒนาศักยภาพของครูในการจัดการเรียนการสอน และมีความรู้ในวิชาภาษาจีนมากขึ้น สอดคล้องกับ Golstein (1993 อ้างถึงใน รัตนา พฤษะวัน, 2553) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติของบุคคล

ซึ่งจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และสอดคล้องกับ ไพบูลย์ แจ่มพงษ์ (2542 อ้างถึงใน เข้มเพชร ประดับศรี, 2554) ได้เสนอ แนวทางการพัฒนาครูประจำการให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนอย่างมีคุณภาพ ไว้ดังนี้ ควรจัดให้มีแผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งแผนระยะสั้น ระยะยาวและแผนประจำปี ให้เป็นไปตามความต้องการและความรับผิดชอบของหน่วยงานเจ้าสังกัด เช่น จัดให้ครูเข้ารับการอบรมอย่างน้อย 2 ปีต่อครั้ง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิสัยทัศน์ เทคนิค ทักษะ และ การใช้เทคโนโลยี โดยควรจัดให้มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาใน 6 รูปแบบ ได้แก่ การส่งเสริมเพื่อให้ครูได้เรียนรู้ด้วยตนเอง การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ การจัดกิจกรรมทางวิชาการ และ การแลกเปลี่ยนครูอาจารย์ระหว่างสถาบันฝึกหัดครูกับสถานศึกษา โรงเรียนควรทำ MOU กับโรงเรียนหรือสถาบันของประเทศจีนและสนับสนุนโดยการส่งครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่ประเทศจีน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพราะ การส่งครูไปอบรมกับสถาบันต่างประเทศจะช่วยทำให้ครูได้เพิ่มทักษะในวิชาชีพของครูมากขึ้นและสามารถนำกลับมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนในประเทศได้ สอดคล้องกับ ศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชียจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551 อ้างถึงในอุไรวรรณ ปฐมบุรณ์, 2556) กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ ได้กล่าวว่า โรงเรียนควรมีการพัฒนาครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดอบรมเทคนิคการสอน ความรู้ด้านภาษา และวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ และสอดคล้องกับ กำพล ปิยะศิริกุล (2559) ทำวิจัยเรื่อง รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับอาชีวศึกษา ได้กล่าวถึงนโยบายและยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาจีนว่า ตามที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ในด้านการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีน โดยกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนของครูผู้สอนภาษาจีน จัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาจีนที่ดี การวัดและประเมินผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิคการสอนภาษาจีนที่ได้ผลดี สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนที่มีคุณภาพเข้าร่วมอบรมที่ประเทศจีนเพื่อพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ และจัดกิจกรรมค่ายภาษาจีนแบบเข้มข้นสำหรับครูผู้สอนภาษาจีน

3. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชน และ หน่วยงานภายนอก เช่น การประชุมผู้ปกครอง, ลงเว็บไซต์, ทำเอกสารพิมพ์แจก, ประชุมครู เป็นต้น ซึ่งหลักสูตรของโรงเรียนมีความจำเป็นต้องประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้อย่างทั่วถึงเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจหลักสูตรตรงกัน สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์หลักสูตร คือ การวางแผนดำเนินการใช้

หลักสูตรเพื่อการสื่อสารสองทางและเสริมสร้างให้ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรมีความรู้ความเข้าใจ และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตร ป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด ขจัดและลด สาเหตุแห่งการขัดแย้งต่างๆ โดยสื่อในการประชาสัมพันธ์มีหลากหลายรูปแบบ เช่น การประชุมผู้ปกครอง ลงเว็บไซต์ ทำเอกสารพิมพ์แจก ประชุมครู เป็นต้น และสอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารจำเป็นต้องรับบทบาทผู้นำการใช้หลักสูตร มีการประชุมชี้แจงการปฏิบัติตาม หลักการ จุดหมายของหลักสูตร และจุดหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เตรียมการใช้หลักสูตร ก่อนเริ่มปีการศึกษา ประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบเพื่อส่งเสริม การใช้หลักสูตรให้เกิดผลดี

โรงเรียนควรมีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรในภาพรวมเพื่อนำมาพัฒนาการ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยควรประเมินทุกปีการศึกษา เพราะ การประเมิน การประชาสัมพันธ์หลักสูตรจะเป็นการติดตามผลการประชาสัมพันธ์เพื่อนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุง แก้ไขต่อไปให้มีดีขึ้นได้ สอดคล้องกับ พรทิพย์ วรกิจโกศาทร (2547 อ้างถึงใน ศศิธร แก้วรักษา, 2552) ได้กล่าวว่า การประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตร เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการดำเนินงาน ประชาสัมพันธ์ โดยมีเป้าเพื่อติดตามงานประชาสัมพันธ์ให้มีผลดีขึ้น และสอดคล้องกับ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2537 อ้างถึงใน ศศิธร แก้วรักษา, 2552) ได้กล่าวว่า โรงเรียนควรจัดให้ มีการประเมินผลกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนที่ได้จัดขึ้นในแต่ละปีอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้นำ ผลการประเมินมาปรับปรุงวิธีการดำเนินงานด้านนี้ต่อไป

4. การบริการวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน

โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ภาพยนตร์ ภาค ภาษาจีน เพลงจีน คลิปวิดีโอจากยูทูปเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนและการดูหนังเป็นต้นเพื่อเป็นความรู้ เพิ่มเติมและกระตุ้นความสนใจในการเรียนภาษาจีน ครูผู้สอนควรนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเป็นสื่อ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัยสนองความต้องการ ในการเรียนรู้ของนักเรียนในยุคปัจจุบันได้ สอดคล้องกับ Jin Jie Ming (2010 อ้างถึงใน จินตนา วิเศษจินดา, 2560) ได้กล่าวถึง สื่อการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพไว้ว่า การใช้สื่อเพื่อเปิดโลกทัศน์ให้กับผู้เรียน เช่น การดูวิดีโอเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสอนการใช้ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารและการปฏิบัติตนในสังคมที่มีวัฒนธรรมหลากหลายได้อย่างถูกต้อง การดูวิดีโอวิวัฒนาการของตัวอักษรจีนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมา ประวัติศาสตร์อักษรจีน จะช่วยเพิ่มความสามารถในการจำคำศัพท์ของผู้เรียน และสอดคล้องกับ ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข (2559) ทำวิจัยเรื่องรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีการนำเอาสื่ออิเล็กทรอนิกส์

แต่ละชนิดมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน สำหรับสื่ออื่นๆที่มีการระบุเพิ่มเติมนั้นไม่นับเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูประชุมร่วมกันในกลุ่มภาษาจีนเพื่อเลือกหนังสือเรียนภาษาจีนและสื่ออุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่เหมาะสมกับนักเรียนเช่น หนังสือเรียนชุดสัมพันธ์ภาษาจีน หนังสือเรียน 汉语教程 พร้อมสื่อประกอบทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล สมุดคัดจีน, พู่กันจีน, บัตรคำ เป็นต้น เพื่อนำมาปรับใช้ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น ซึ่งสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีความสำคัญในการใช้หลักสูตรอย่างมาก สอดคล้องกับ ภาณุเดช จริยฐิตินันท์ (2562) ทำวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทย พบว่า ด้านสื่อการสอน หลักสูตรควรกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นปีให้ชัดเจน โดยกำหนดแบบเรียนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันให้มีความต่อเนื่องและเนื้อหาหลากหลาย สื่อการสอนที่หลากหลาย เชิญผู้เชี่ยวชาญมาร่วมกันจัดทำสื่อการสอนที่อิงตามมาตรฐานสากลและสอดคล้องกับบริบทประเทศไทย ภาครัฐควรสนับสนุนสื่อที่ทันสมัย และโรงเรียนควรมีห้องปฏิบัติการภาษา ในสถานศึกษาที่เปิดการสอนภาษาจีนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการฟังและการพูด เพิ่มการผลิตบุคลากรการสอนภาษาจีนชาวไทยที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับ อุทัยวรรณ เฉลิมชัย (2553) กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตระหนักความสำคัญและความจำเป็น ได้กำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อพัฒนา การเรียนการสอนภาษาจีน โดยส่งเสริมและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ โดยร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการของจีนจัดทำหนังสือเรียน ที่สอดคล้องกับหลักสูตรไทย และจัดทำสื่อการเรียนภาษาจีนที่มีคุณภาพ และสอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรในระยะเริ่มแรกในระยะต่อมาส่งเสริม และสนับสนุนให้สำนักพิมพ์ในประเทศไทย ผลิตหนังสือเรียน และสื่อความรู้เองหรือผลิตหนังสือร่วมกับสำนักพิมพ์ในสาธารณรัฐประชาชนจีน

โรงเรียนควรขอความสนับสนุนสถาบันขงจื่อเพื่อสนับสนุนหนังสือเรียนและอุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากศูนย์ขงจื่อเป็นหน่วยงานที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลจีนทำให้โรงเรียนที่มีเครือข่ายร่วมกับสถาบันขงจื่อสามารถได้รับการสนับสนุนทั้งทางด้านหนังสือเรียนและอุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน สอดคล้องกับ ภาณุเดช จริยฐิตินันท์ (2562) ทำวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทย พบว่า ด้านความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น คือการได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายในประเทศ เช่น สมาคมครูสอนภาษาจีน ศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน และโรงเรียนในระดับเดียวกัน ในความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ โรงเรียนสอนภาษาจีนส่วนใหญ่มีความร่วมมือกับ Hanban และ Qiaoban

โรงเรียนควรสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยมีการประชุมครูสอนภาษาจีนเพื่อสำรวจความคิดเห็นในการใช้สื่อและวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในเทอมนั้น และกำหนดงบประมาณประจำปีภาคเรียน เพราะการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีความพร้อมในการใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนจึงควรมีการสำรวจความต้องการของครูผู้สอน สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2555) ได้กล่าวถึง การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอนไว้ว่า ผู้บริหารควรจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ไว้ให้พร้อมสำหรับ บริการแก่ครู จัดระบบการผลิต การยืม การเก็บรักษา การซ่อมแซมให้ทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งควร สำรวจความต้องการใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ สำหรับการจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนดำเนินการต่อไป และจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการจัดบริการวัสดุ หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนซึ่งนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557) ได้กล่าวว่า หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้กับผู้สอนแต่ละรายวิชา ต้องช่วยกันทำรายการเสนอผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ เพื่อพิจารณาขอตั้งงบประมาณ กรรมการจะช่วยกันพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสมอำนาจการสถานศึกษา ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องคอยควบคุมดูแลให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพตามโครงการที่วางไว้ฝ่ายวิชาการเพื่อพิจารณาขอตั้งงบประมาณ กรรมการจะช่วยกันพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสมผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องคอยควบคุมดูแลให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพตามโครงการที่วางไว้

5. การนิเทศติดตามผล

โรงเรียนควรสนับสนุนให้กลุ่มสาระ นิเทศการสอนครูภาษาจีนโดยการนิเทศแบบ PLC และติดตามการประเมินผลการนิเทศโดยหัวหน้ากลุ่มสาระและฝ่ายวิชาการอย่างสม่ำเสมอ เพราะการนิเทศในรูปแบบ PLC เป็นการนิเทศที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มครูผู้สอนครูจะสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสพการณ์กันได้ และยังเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีต่อกันอีกด้วย สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่า สถานศึกษาควรจัดให้มีแผนนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ ดำเนินการให้กระบวนการนิเทศเป็นวัฒนธรรมในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาบนพื้นฐานความเป็นกัลยาณมิตร มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันและยอมรับการเปลี่ยนสถานภาพระหว่างการเป็นผู้นิเทศและเป็นผู้รับการนิเทศ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาโดยควรร่วมกันกำหนดความต้องการในการรับการนิเทศหรือกำกับ ติดตาม เพื่อเฝ้าระวังมิให้คุณภาพการจัดทำและใช้หลักสูตรเกิดปัญหาอุปสรรคและส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียน และ ควรสร้างความเข้าใจและเจตคติเกี่ยวกับการนิเทศ ติดตาม

การใช้หลักสูตรในเชิงบวกแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาว่าได้เป็นกระบวนการจับผิด แต่เป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือเพื่อให้การใช้หลักสูตรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ นอกจากนี้ โรงเรียนควรกำหนดข้อตกลงเพื่อการขับเคลื่อนการนิเทศติดตามร่วมกันและมีแผนการดำเนินการ อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมและผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการให้มีการนิเทศ ติดตามอย่างเป็น ระบบครบวงจรทั้งในระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและครอบคลุม

โรงเรียนควรมีการใช้เทคนิคการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การ สังเกตการสอน การนิเทศแบบ PLC อย่างน้อยเทอมละ 1 ครั้ง และมีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง จากกลุ่มสาระและฝ่ายวิชาการ ทั้งนี้เพราะการนิเทศการสอนแต่ละรูปแบบ มีเป้าหมายที่แตกต่างกัน จึงควรเลือกใช้รูปแบบการนิเทศที่เหมาะสม สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน (2551) กล่าวว่า การนิเทศ การติดตามการใช้หลักสูตรเป็นกระบวนการสำคัญที่ สถานศึกษา ใช้ในการควบคุมคุณภาพ โดยใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการ ติดตาม เช่น การตรวจเยี่ยมและการสังเกตการสอนในชั้นเรียน การเสนอแนะ(Coaching) การตรวจ แผนการจัดการเรียนรู้ การบันทึกผลหลังการสอน การประเมินผลสมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

6. ด้านการจัดครูเข้าสอน

โรงเรียนควรจัดครูชาวจีนเข้าสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นทักษะการฟัง-พูด วิชาวัฒนธรรมและ มีการสื่อสารภาษาจีนในทุกคาบเรียน เพราะการจัดครูเข้าสอนให้ตรงตามทักษะที่นักเรียนควรได้รับ มีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ครูผู้สอนทักษะการฟัง-พูดจึงจำเป็นต้องมี ความเชี่ยวชาญและเหมาะสมกับวิชาที่เข้าสอน สอดคล้องกับ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอน หมายถึง การจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาและกลวิธีการใช้บุคลากรอย่าง เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความสนใจความถนัดและประสบการณ์ รวมทั้งสามารถพัฒนา บุคลากรเพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อการงานอย่าง มีประสิทธิภาพ

โรงเรียนควรคัดเลือกครูไทยที่สอนภาษาจีนโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญในวิชา ภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ครูไทยที่สอนภาษาจีนควรจบวิชาเอกภาษาจีน เนื่องจากครูไทยส่วนมากจะเข้ารับตำแหน่งเป็นครูสอนภาษาจีนจากการบรรจุครู ของทางราชการ ครูไทยจึงควรจบตรงสายเอกภาษาจีนเพื่อความเชี่ยวชาญในการสอนภาษาจีน โดยตรง สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กำหนดครูสอน ภาษาจีนไว้ว่าครูควรมีทักษะครบทั้ง 4 ด้านคือ สามารถพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาจีนได้ถูกต้องตาม หลักภาษาจีนเป็นอย่างดี และเข้าใจวัฒนธรรมจีนเป็นอย่างดี และสอดคล้องกับ ศูนย์จีนศึกษาสถาบัน เอเชียจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551 ก : 98 อ้างถึงในอุไรวรรณ ปฐมบุรณ์, 2556) กล่าวว่า

โรงเรียนรัฐบาลที่สอนภาษาจีนควรคัดเลือกครูชาวไทยที่สอนภาษาจีนอย่างมีคุณภาพเพียงพอต่อความต้องการ พร้อมทั้งสร้างความมั่นคงในหน้าที่การงาน โดยการบรรจุในตำแหน่งอัตราที่เหมาะสม และเพิ่มเงินเดือนครูผู้สอน

โรงเรียนควรจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาอย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน เช่น จัดให้ครูไทยสอนภาษาจีนพื้นฐานและจัดให้ครูชาวจีนสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารและรายวิชาเพิ่มเติมอื่นๆ เนื่องจากความสามารถในการสอนภาษาจีนของครูไทยและครูจีนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงควรจัดครูเข้าสอนในแต่ละรายวิชาให้เหมาะสมโดยควรมีการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียน สอดคล้องกับสุนีย์ ภูพันธ์ (2546 อ้างถึงใน ชูวิตา มะขามทอง, 2556) การจัดครูเข้าสอน หมายถึง การจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาและกลวิธีการใช้บุคลากรอย่างเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และประสบการณ์ รวมทั้งสามารถพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ และความรับผิดชอบต่องานอย่างมีประสิทธิภาพ

7. การจัดแผนการเรียน

โรงเรียนควรมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีน โดยการสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีนและจัดเข้าเรียนภาษาจีนตามระดับความสามารถ มีการเรียนปรับพื้นฐานภาษาจีน เพราะการเรียนรู้เนื้อหาตามระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับภาณุเดช จริยฐิตินันท์ (2562) ทำวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย พบว่าครูผู้สอนควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน และชี้แนะให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาจีนโดยมีการสอนปรับพื้นฐานภาษาจีนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มเพราะพื้นฐานผู้เรียนไม่เท่ากันหรือจัดสอนเพิ่มเติมวันเสาร์อาทิตย์หรือช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน

โรงเรียนควรจัดแผนการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียน ให้นักเรียนเลือกโดยหลักสูตรทั่วไปควรมีการเรียนรายวิชาภาษาจีนเหมือนกันทุกห้อง หลักสูตรที่เน้นแผนการเรียนภาษาจีนควรมีการวัดระดับความสามารถของนักเรียนแล้วแบ่งกลุ่มเพราะการจัดแผนการเรียนควรจัดตั้งขึ้นตามความสนใจของผู้เรียนและจัดหลักสูตรอย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้น สอดคล้องกับพัชรีย์ สว่างทรัพย์ (2536, อ้างถึงใน Zeng Aiping, 2560) ได้กล่าวถึงการจัดแผนการเรียนไว้ว่า การจัดแผนการเรียนและโปรแกรมการเรียนควรจัดทำไว้ให้ครบทุกภาคเรียนและหลากหลายแผนการเรียนในแต่ละสาขาวิชาเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการเรียนตามความสนใจ

โรงเรียนควรกำหนดจำนวนนักเรียนจำนวนห้องเรียนให้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและจำนวนครูผู้สอน โดยกำหนดจำนวนนักเรียนในหลักสูตรภาษาจีนไม่เกิน 30 คน/ห้อง และจำนวนครูผู้สอนทั้งครูไทยและครูชาวจีนอย่างน้อย 2 คน เพราะการกำหนดจำนวนครูและนักเรียนจะทำให้การจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ กำพล ปิยะศิริกุล (2559) ทำวิจัยเรื่องรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับอาชีวศึกษา ได้กล่าวถึงนโยบายและยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาจีนว่า ตามที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สถานศึกษาจะต้องมีความพร้อมปรับการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน และ สถานศึกษาสามารถปรับจำนวนผู้เรียนได้ตามความเหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด กำหนดให้เรียนมากกว่าสัปดาห์ละ 1 คาบ และให้จัดกิจกรรมค่ายภาษาจีนแบบเข้มข้นสำหรับผู้เรียนด้วย

8. ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่สอนภาษาจีนประชุมร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ทำความเข้าใจหลักสูตรแกนกลางและตัวชี้วัด ร่วมกันออกแบบการสอนและ ทำแผนการสอนร่วมกัน เนื่องจากหลักสูตรมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาจีนจึงมีความจำเป็นต้องวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตรเพื่อนำไปจัดทำแผนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้ให้ความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอนเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประเพณี ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม นอกจากนี้ ผู้บริหารในฐานะผู้นำการใช้หลักสูตรจะต้องทำให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรโดยสามารถทำได้หลายวิธีเช่น เรียกประชุมชี้แจงหรือจัดบรรยาย อบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับความรู้ทางด้านหลักสูตรและแนวทางการปฏิบัติตลอดจนการประชุมเชิงปฏิบัติ ในการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

ควรสนับสนุนให้ทุกโรงเรียนมีศูนย์ขงจื้อเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่าง มีคุณภาพ เนื่องจากศูนย์ขงจื้อเป็นศูนย์ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทยที่มีหน่วยงานของรัฐบาลจีนสนับสนุน โรงเรียนจึงควรมีเครือข่ายร่วมกับศูนย์ขงจื้อเพื่อช่วยใน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับสถาบันขงจื้อเส้นทางสายไหมทางทะเล (2562) ได้กล่าวว่า สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International หรือ Hanban : ฮั่นป๋าน) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลจีนที่รับผิดชอบในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศต่างๆ ได้ก่อตั้ง

สถาบันขงจื๊อขึ้นซึ่งจะเป็นองค์กรที่ดำเนินการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อสนองความต้องการของประชาชนทั่วโลกในการเรียนภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนโดยไม่แสวงหาผลกำไร ส่วนห้องเรียนขงจื๊อจะจัดตั้งอยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่ง Hanban จะจัดส่งอาจารย์สอนภาษาจีนและอาจารย์อาสาสมัครชาวจีนไปสอนในสถาบันขงจื๊อมหาวิทยาลัยและโรงเรียนมัธยมศึกษา และสอดคล้องกับ กำพล ปิยะศิริกุล (2559) ทำวิจัยเรื่อง รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับอาชีวศึกษา ได้กล่าวถึงนโยบายและยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาจีนว่า ตามที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ในด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน กำหนดให้ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเช่น มหาวิทยาลัย สถาบันขงจื๊อ สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ หรือฮั่นป๋าน (Hanban) ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความต่อเนื่อง จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร และจัดทำหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนเฉพาะ เพื่อให้ผู้เรียนกลุ่มนี้สามารถพัฒนาทักษะภาษาจีนได้อย่างเต็มที่

โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนา จัดซื้อ จัดหาวัสดุหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์หลักสูตร ทำแผนการสอนแล้วจึงประชุมเพื่อแจ้งความต้องการในการใช้วัสดุหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีน เนื่องจากหลักสูตรมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงควร มีการประชุมวิเคราะห์ทำความเข้าใจหลักสูตรและทำแผนการสอนร่วมกันเพื่อวางแผนจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโดยโรงเรียนควรมีงบประมาณที่เพียงพอ ในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน สอดคล้องกับวิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้กล่าวว่าโรงเรียนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่แท้จริงคืออะไร มีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและชุมชนอย่างไร โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อม ต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในเรื่องการวางแผนและนโยบาย การเตรียมบุคลากร การจัดสรรงบประมาณ และการจัดหาวัสดุ ประกอบหลักสูตรรวมทั้งแหล่งข้อมูลต่างๆและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า เอกสารหลักสูตรมีความชัดเจน สมบูรณ์ทันสมัยชี้แนวทางในการวางแผนจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และสอดคล้องกับ หวน พินรุพันธ์ (2556) ได้กล่าวว่าการบริหารงบประมาณเป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวกับงานการเงิน วัสดุ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ งานสารบรรณ งานรักษาพยาบาล และงานบริการต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานที่สนับสนุนงานวิชาการอย่างมาก เช่น งานวิชาการจะ ประสบความสำเร็จได้ต้องมีอาคารสถานที่ มีห้องเรียน มีห้องปฏิบัติการ มีโต๊ะเก้าอี้ มีสื่อการสอนต่างๆ เป็นการให้ความสะดวกและช่วยให้การพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้อย่างมาก

โรงเรียนควรจัดโครงสร้างรายวิชาภาษาจีนเพื่อกำหนดแผนการเรียนภาษาจีนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิชาหลักควรเป็นวิชาพื้นฐานภาษาจีนระดับ 1-6 และ

วิชาเสริม เช่น ฟัง-พูด, อ่าน, เขียน, ข้อสอบ PAT 7.4 เป็นต้น โดยกำหนดเวลาเรียนภาษาจีนอย่างน้อย 6 คาบ/สัปดาห์ เพราะความสามารถของนักเรียนแต่ละระดับชั้นไม่เท่ากัน ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรนำหลักสูตรภาษาจีนซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมาบูรณาการให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยควรเสริมทักษะด้านต่างๆอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับกฎกระทรวง (2559) ทำวิจัยเรื่อง รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษาพบว่า โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทุกประเภทส่วนใหญ่เปิดสอนภาษาจีนซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละช่วงชั้น ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนมากเป็นโรงเรียนรัฐที่เปิดสอนสำหรับแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน วิชาที่เรียนมีความหลากหลาย แต่เน้นภาษาจีนพื้นฐานควบคู่กับวิชาทักษะทางภาษา จำนวน 5-10 คาบ/สัปดาห์ และได้ให้ข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนไว้ว่า ควรพิจารณาจัดทำหลักสูตรเฉพาะของแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน ซึ่งจำเป็นต้องเน้นการเรียนภาษาจีน โดยกำหนดสาระการเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับเนื้อหาของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยและต่อเนื่องกับการเรียนในระดับอุดมศึกษา

โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูวิเคราะห์ระดับความสามารถโดยแบ่งนักเรียนตามความสามารถทางภาษา แล้วจึงลำดับเนื้อหาจากภาษาขั้นพื้นฐานระดับง่ายไปจนถึงระดับยากโดยอิงตามตัวชี้วัดของหลักสูตรภาษาจีน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน เพราะการจัดลำดับเนื้อหาที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยควรจัดลำดับเนื้อหาจากระดับง่ายไปจนถึงยาก และกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ครูจึงควรวิเคราะห์หลักสูตรและวางแผนหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Morrison, Ross และ Kemp. (2004 อ้างถึงใน ว่าที่ร้อยตรีสาณรุฑ์ ฟ่องวาริน, 2552) ได้กล่าวว่าการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้เป็นการประเมินความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายและเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการโดยเนื้อหาสาระรายวิชาเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ต้องมีการเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนให้เหมาะสมและง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับ บุญเลี้ยง ทมทอง (2553) ได้กล่าวถึง การจัดเนื้อหาวิชาไว้ว่าควรจัดเนื้อหาตามลำดับจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากควรจัดเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย และมีลักษณะเป็นพื้นฐานเบื้องต้นก่อน แล้วจึงให้เรียนเนื้อหาที่ยากขึ้นไปและควรจัดเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องในการเรียนรู้จำเป็นต้องมีการสะสมความรู้เพื่อให้เกิดความมั่นคงและเพียงพอสำหรับการเรียนในขั้นต่อไป ความต่อเนื่องควรมีทั้งภายในวิชานั้นในระดับชั้นเดียวกันและระหว่างระดับชั้น

3. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนควรจัดสถานที่และจัดเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้องเรียนภาษาจีน ห้องสมุดภาษาจีน โปรเจ็คเตอร์ อินเทอร์เน็ตไร้สาย
2. โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูสอนภาษาจีนได้มีการพัฒนาตนเองทั้งด้านการอบรมและการศึกษาต่อเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนและควรให้ครูภาษาจีนเข้าสอนร่วมกัน

3. โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์และประเมินผลการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชนและหน่วยงานภายนอก

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรภาษาจีนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กฤษฏีกา พัชรพานนท์ และ บัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2557). รูปแบบการสอนภาษา. [ออนไลน์]

แหล่งที่มา: https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=36924&Key=news_act.

กฤษฏีกา พัชรพานนท์ และ บัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2556). ส่งเสริมการสอนภาษาจีน. [ออนไลน์]

แหล่งที่มา: https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=35253&Key=news_act.

กำพล ปิยะศิริกุล. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับ
อาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.

เข้มเพชร ประดับศรี. (2554). การพัฒนาครูของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

จินตนา วิเศษจินดา. (2560). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.

ชลาลัย อานามวัฒน์. (2556). การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอน
ภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ขวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

ชูศรี สุวรรณโชติ. (2542). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กิจศึกษา. เทรดั้ง.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553). การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 5.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.

- ทิพวรรณ กำศิริมงคล. (2557). อิทธิพลของชาวจีนโพ้นทะเลกับค่านิยมการเรียนภาษาจีนในประเทศไทย. วารสารวิชาการ, 17, 87-90.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2553). การพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิรุต์ บุตรแสนลี. (2561). แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนสาขาวิชาการโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี. สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- นริศ วศินานนท์, กมลพรรณ คุณูปการ และ สิริธร เบญจางคประเสริฐ. (2555). สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีกับการเรียนภาษาจีน. วารสารจีนไทยสองภาษา, 11, 9-10.
- บุญเสริม สัมมนาวงศ์. (2553). การศึกษาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ วรจิโกคาทร. (2547). การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพบุลย์ แจ่มพงษ์. (2542). การพัฒนาครูเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : สารปฎิรูป.
- ไพฑูรย์ นันตะสุนนท์. (2557). หลักสูตรการอาชีวศึกษาและการนำไปใช้. เอกสารประกอบ การบรรยาย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- ภาณุเดช จริยจิตินันท์. (2562). สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. เขตพื้นที่ลำปาง.
- ภัทรา ไ้วอมราภรณ์. (2557). การศึกษาการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนที่ได้รับรางวัลพระราชทาน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์และการพัฒนาหลักสูตรคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. กระทรวงศึกษาธิการ.
- ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ภาพรวม. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. กระทรวงศึกษาธิการ.

- ยุวดี ธีรธราดล. (2553). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต. ภาควิชาหลักสูตรและการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา พฤษะวัน. (2553). การพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ CRP ของโรงเรียนสามัคคีธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท อาร์ แอนด์ พรินท์ จำกัด.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). การพัฒนาหลักสูตรและวิธีสอน – มิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- วัชรพล วัชรวิทย์ ณ อยู่ยง. (2552). การบริหารหลักสูตร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://suraphanm.blogspot.com/2010/10/blog-post.html> สืบค้นเมื่อ 27 มกราคม 2562.
- ว่าที่ ร้อยตรีสาณารักษ์ ฟองวาริน. (2552). การวิเคราะห์ผลของการเลือกหนังสือเรียนที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีวิจัยแบบผสม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร แก้วรักษา. (2552). การศึกษาการบริหารงานประชาสัมพันธ์ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2558-2562). ค่าสถิติพื้นฐาน และตารางแสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนตามช่วงคะแนนผลการสอบ GAT/PAT ปีการศึกษา 2558-2562 จำแนกตามรายวิชา. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://www.niets.or.th/th/content/view/4169>. สืบค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2562.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2555). ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: 3-คิว มีเดีย.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์ส่วนประเมินผล. (2555). แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2555). *การจัดทำบันทึกความตกลงด้านการศึกษาไทย – จีน*.

[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.cabinet.soc.go.th/soc/Program2-3.jsp?top_serl=99302492.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2556). *ร่างเอกสารประกอบหลักสูตร หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร(ม.ป.ท., ม.ป.ป)*, 35- 60.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สสค.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ ชุมชม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุนธรา อรุณภู, บุญเสริม วิสกุล, ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2561). *กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการจัดการ เรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. ปีที่ 32 ฉบับที่ 101*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สุทธีวรรณ ตันติรจนาวงศ์. (2555). *หน่วยที่ 4 การบริหารทรัพยากรการศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2553). *การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้: Curriculum Development and Implementation*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์ปัญญาชน.

เสริมวิทย์ ศุภเมธี. (2540). *การมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามมิตร.

หยก นาปริง (2555). *กลวิธีการมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนการสอนภาษาไทยระหว่างอาจารย์เจ้าของ ภาษา กับนักศึกษาจีนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 ศูนย์การสอนภาษาไทยสำหรับ ชาวต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*.

หวน พินธุพันธ์. (2556). *การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.krucenter.net/UserFiles/File/new/n408.pdf>.

อุทัยวรรณ เฉลิมชัย. (2553). *การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : https://www.myfirstbrain.com/teacher_view.aspx?ID=64980. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2564.

- อุไรวรรณ ปฐมบุรณ์. (2556). *การศึกษาสภาพปัญหาทรัพยากรการบริหารสำหรับการสอนภาษาจีนในโรงเรียนประเภทการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออก*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2537). *การบริหารทักษะและการปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์สุภาพใจ.
- อรจิรา ยอดคำ, ผลาตร สุวรรณโพธิ์ และพงศ์เทพ จิระโร. (2561). *การประเมินนิเทศการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล*. ปีที่ 30 ฉบับที่ 106. สาขาวิชาวิจัยวัดผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาษาอังกฤษ

- C.V.Good. (1972). *Dictionary of Education*. 3rd edition. New York : McGrawhill.
- Daniel Katz and Robert L.Kahn. (1978). *The Social Psychology of Organization*. 2nd ed. New York. John Wiley & Son : 20.
- Edgar Dale. (1969). *Audiovisual method in teaching*. 3rd edition. New York: Holt, Rinehart Winstom.
- Fred C. Lunenberg and Allan C. Ornstein. (2004). *Educational Administration*. 4th edition. Belmont : CA.
- Goldstein, I. L. (1993). *Training in organizations: Need assessment development and evaluation*. 3rd ed. Pacific Grove, CA: Brooks/ Cole.
- Glatthorn, Allan A. (1987). *Curriculum Leadership*. Glenview, Ill : Scott Foresman.
- Hilda Taba. (1962). *Curriculum Development Theory and Practice*. New York: Harcourt Brace World, Inc.
- J.G.Saylor and W.M.Alexander. (1974). *Planning Curriculum for schools*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Jin Jie Ming. (2010). *Duiwai Hanyu jiaoxue changyong kechang jiaoxuefa*. Zhongwen daxi yuandi.
- Krashen S. (1982). *Principle and practice in second language acquisition*. New York: Pergamom Press.

Ma Xiao Ling. (2013). *Jiangou Xinjiang gao zhi yuan xiao yuke Hanyu jiaoxue pingjia tixi de shizheng yanjiu*. zizhiqiu putong gaoxiao renwen shehui kexue zhongdian yanjiu jidi. Xinjiang, Xingjiang shifan daxue.

Morrison. R. G., Ross, M. S. & Kemp, E. J. (2004). *Design Effective Instruction*. New York: John Wiley & Son.

Nathan Xu. (2012). *ความสำคัญของการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย*. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://www.gotoknow.org/posts/236881>.

Norman. (1990). *Initial Teacher Education Policies and Progress*. London, University of London.: Institute of Education, University of London.

Ornstein, A. C. & Hunkins, F. (1998). *Curriculum: Foundations, principles, and theory*. 3rd ed. Boston: Allyn and Bacon.

P.F. Oliva. (1982). *Developing the Curriculum*. Boston: Little, Brown and Company.

Ralph W. Tyler. (1949). *Basic Principle of Curriculum and Instruction*. Chicago: University of Chicago Press Winston.

Thomas Hopkins. (1941). *Making the Curriculum Functional*. Teachers College Record, XLIII, 130.

Zeng Aiping. (2560). *การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุตรุ่ง อาจารย์ประจำสาขานิเทศการศึกษและพัฒนา
หลักสูตรภาควิชานโยบาย การจัดการและ
ความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. บุญมี เณรยอด อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
3. รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา นียมาภา อาจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ อว 64.6/1866

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

29 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เณรยอด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาว ศุภลักษณ์ ศรีเดช นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผัสสรพรรณ ถนอมพงษ์ชาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิจัย ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0954930444 email: atrium_99@outlook.com

ที่ อว 64.6/1870

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

29 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อรรดา นิยมภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาว ศุภลักษณ์ ศรีเดช นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาลัทธิสุตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผัสสรพร ณอมพงษ์ชาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0954930444 email: atrium_99@outlook.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โท.ร. 82565 ต่อ 6734

ที่ อว 64.6(2791.04)/1092

วันที่ 29 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุตรุ่ง

ด้วย นางสาว ศุภลักษณ์ ศรีเดช นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาศาสตร์ และพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผัสสรพร ณอมพงษ์ชาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ที่ อว 64.6/1882

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

1 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาว ศุภลักษณ์ ศรีเดช นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผัสสพรรณ ถนอมพงษ์ชาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ กับผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้ นิสิตจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0954930444 email: atrium_99@outlook.com

แบบสอบถาม

เรื่อง แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับผู้อำนวยการ, รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

3. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่

- 1.) การศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ
- 2.) การเตรียมบุคลากร
- 3.) การจัดครูเข้าสอน
- 4.) การจัดการเรียน
- 5.) การบริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน
- 6.) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
- 7.) การนิเทศติดตามผล
- 8.) การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

4. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการทำแบบสอบถามฉบับนี้และขอความกรุณาส่งแบบสอบถามคืนภายใน วันศุกร์ ที่ 17 กรกฎาคม 2563

ศุภลักษณ์ ศรีเดช

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในหน้าข้อความที่เป็นจริง

1. ชื่อสถานศึกษา.....จังหวัด.....

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม

2.1 ตำแหน่งหน้าที่

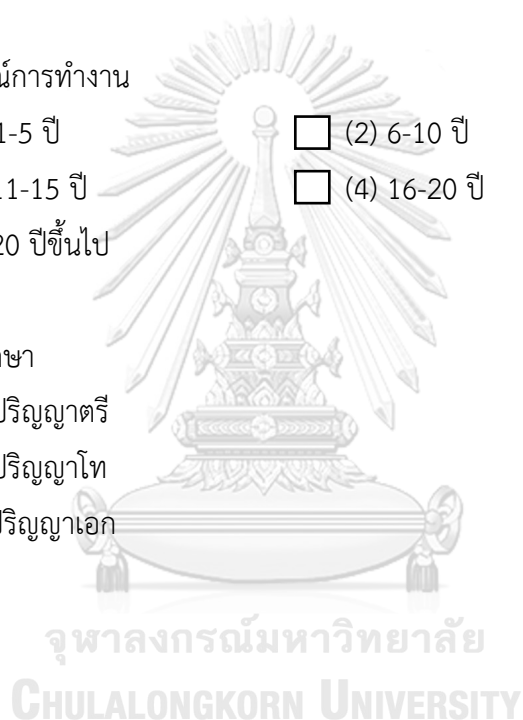
- ☐ ผู้อำนวยการ
- ☐ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- ☐ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

2.2 ประสบการณ์การทำงาน

- ☐ (1) 1-5 ปี ☐ (2) 6-10 ปี
- ☐ (3) 11-15 ปี ☐ (4) 16-20 ปี
- ☐ (5) 20 ปีขึ้นไป

2.3 ระดับการศึกษา

- ☐ (1) ปริญญาตรี
- ☐ (2) ปริญญาโท
- ☐ (3) ปริญญาเอก

[illegible]

[illegible]

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

แนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____

โรงเรียน _____

ตำแหน่ง _____

ประสบการณ์ในตำแหน่ง _____

ระดับการศึกษา _____

วันที่สัมภาษณ์ _____

เริ่มการสัมภาษณ์ เวลา _____ น. จบการสัมภาษณ์ เวลา _____ น.

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ด้านการศึกษาวิเคราะห์และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

1.1 โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนโดยให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร

1.2 โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตรเพื่อวางแผนจัดหาวัสดุหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตรภาษาจีน เช่น คู่มือครู หนังสือเรียน สื่อการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร

1.3 โรงเรียนจัดให้มีการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาจีน เพื่อกำหนดแผนการเรียน รายวิชา หน่วยกิต ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนหรือไม่ อย่างไร

1.4 ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำมาจัดลำดับเนื้อหา กิจกรรมในการสอนและกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนได้หรือไม่ อย่างไร

2. ด้านการเตรียมบุคลากร

2.1 โรงเรียนสนับสนุนทุนการศึกษาให้ครูศึกษาต่อเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนทั้งในประเทศและต่างประเทศหรือไม่ อย่างไร

2.2 โรงเรียนเชิญวิทยากรพิเศษเข้ามาเสริมทักษะการสอนภาษาจีนให้แก่ครูที่สอนภาษาจีนหรือไม่
อย่างไร

2.3 โรงเรียนสนับสนุนให้ครูที่สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานการจัดการ
เรียนการสอนภาษาจีนจากหน่วยงานภายนอกหรือโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในหลักสูตรภาษาจีน
หรือไม่ อย่างไร

3. ด้านการจัดครูเข้าสอน

3.1 โรงเรียนจัดครูผู้สอนชาวจีนเข้าสอนในรายวิชาที่เน้นทักษะการฟัง พูด และมีการสื่อสาร
ภาษาจีนในชั้นเรียนหรือไม่ อย่างไร

3.2 โรงเรียนคัดเลือกครูผู้สอนชาวไทยโดยพิจารณาจากความถนัดและความเชี่ยวชาญในวิชา
ภาษาจีน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือ ครูต้องมีผลสอบวัดความรู้ภาษาจีน (HSK)
ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 หรือไม่ อย่างไร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3.3 โรงเรียนจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูไทยที่สอนภาษาจีนและครูชาวจีนในแต่ละรายวิชาได้อย่าง
เหมาะสมโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความเชี่ยวชาญทางภาษาจีน หรือไม่
อย่างไร

4. การจัดแผนการเรียน

4.1 โรงเรียนมีเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าเรียนในแผนการเรียนภาษาจีนอย่างเหมาะสม เช่น
มีความรู้พื้นฐานภาษาจีน มีความสนใจภาษาจีน หรือไม่ อย่างไร

4.2 โรงเรียนจัดแผนการเรียนตามความสามารถและความสนใจของผู้สมัครเรียนหรือไม่ อย่างไร

4.3 โรงเรียนกำหนดจำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียนได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียน และจำนวนครูผู้สอนหรือไม่ อย่างไร

5. การบริการวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน

5.1 โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น รายการ The Voice China และภาพยนตร์ภาคภาษาจีน เพลงจีน สื่อการสอนจากเว็บไซต์ DLIT หรือไม่ อย่างไร

5.2 โรงเรียนดำเนินการจัดปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรภาษาจีน เช่น หนังสือเรียนชุดสัมผัสภาษาจีน หนังสือเรียน 汉语教程 พร้อมสื่อประกอบทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์ และดิจิทัลหรือไม่ อย่างไร

5.3 โรงเรียนสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุและสื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนหรือไม่ อย่างไร

6. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

6.1 โรงเรียนจัดสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เช่น ห้อง LAB ทางภาษา ห้องเรียนภาษาจีน หรือไม่ อย่างไร

6.2 โรงเรียนมีการจัดห้องสมุดให้มีหนังสือภาษาจีนที่หลากหลาย เช่น หนังสือเตรียมสอบภาษาจีนเข้ามหาวิทยาลัย หนังสือคำศัพท์HSK หนังสือไวยากรณ์ภาษาจีน เป็นต้น หรือไม่ อย่างไร

6.3 โรงเรียนจัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น โปรเจคเตอร์ ไอแพด ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายหรือไม่ อย่างไร

7. การนิเทศติดตามผล

7.1 โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการนิเทศการสอนของครูภาษาจีนอย่างต่อเนื่องหรือไม่ อย่างไร

7.2 โรงเรียนมีการใช้เทคนิคการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การนิเทศแบบให้คำชี้แนะ การสังเกตการสอน เป็นต้น หรือไม่ อย่างไร

7.3 โรงเรียนมีการจัดการนิเทศการสอนโดยการสังเกตการสอนครูภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ หรือไม่ อย่างไร

8. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

8.1 โรงเรียนมีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนเพื่อนำมาพัฒนาการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

8.2 โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนหลายรูปแบบ เช่น ประชุมผู้ปกครอง เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ หรือไม่ อย่างไร

8.3 โรงเรียนส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนแก่ครูผู้สอน นักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ชุมชน และ หน่วยงานภายนอก หรือไม่ อย่างไร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

ศุภลักษณ์ ศรีเดช

วัน เดือน ปี เกิด

5 กุมภาพันธ์ 2536

สถานที่เกิด

จังหวัดนนทบุรี

วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี อักษรศาสตรบัณฑิต (อบ.) คณะอักษรศาสตร์ สาขาภาษาจีน
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ เมื่อปีการศึกษา 2558

ที่อยู่ปัจจุบัน

71/1 ถ.เลี้ยวเมืองนนทบุรี ต.ท่าทราย อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY